

Mi Isten álma?

Mi Isten terve velünk és a világgal?

Suhai György

2016.09.16.

J. R. Tolkien, a Gyűrűk ura írója, *A tündérmesékről (On Fairy Stories)* című írásában¹ azt állítja, hogy minden valaha is gyártott film, mely kasszasikert aratott ugyanarra az ősi forgatókönyvre vezethető vissza, amit a Biblia tár elénk: a **Megváltás drámájára**. Egykor minden tökéletes volt ezen a világon. Az emberek tökéletes harmóniában és kimondhatatlan boldogságban éltek Istennel együtt a földön. Ám egy nap szörnyű tragédia történt. Az ember fellázadt Isten ellen és átjásztotta a föld feletti uralmat a Sátánnak, egy bukott angyalfejedelemnek, melynek következtében megbomlott a rend a teremtett világban és véget ért a béke örökkévalónak hitt korszaka. A világ sötétségbe borult és rövid időn belül az egész föld a gonosz uralma alá került. Hosszú idő telt el és az emberek már szinte teljesen feladták a reményt, hogy valaha is megszabadulhatnak a gonosz rettenetes uralma alól, ám a legreménytelenebbnek tűnő helyzetben a Főhős, Jézus Krisztus, egyszer csak megjelent a csatamezőn és egy gigászi, lélegzetelállító küzdelemben (életével, önmaga feláldozásával és a halálból való visszatérése által) megsemmisítő csapást mért a gonoszra és megtörte a föld és az emberek feletti hatalmát. Ám a háború nem ért véget. Az ördög nem nyugodott bele a vereségébe és minden még megmaradt erejét latba vetve Jézus Király győztes serege ellen fordult, de többé már nem tudta megghiúsítani Jézus (az ő hadserege által egyre jobban kiteljesedő) győzelmét. Végül a Király ismét visszatért, hogy végleg megmentse seregét az ördög zaklatásától, örökre száműzve őt a világból. A földön helyreállt a rend, Isten és ember boldogan éltek egymással örökkön örökké úgy, ahogy kezdetben volt. Persze nem hiányozhat a forgatókönyvből a szerelmi szál sem, mely szerint a Főhős, győzelme megkoronázásaként végül elnyeri sugárzó szerelmét is, aki mindvégig kitartott mellette s akivel boldogan éltek, míg meg nem haltak. Ez a drámai forgatókönyv kivétel nélkül minden ember szívébe bele van kódolva és ezért amikor a filmvászonon vagy egy könyvben találkozunk vele, a szívünk ösztönösen ráreazonál arra. Ennek a forgatókönyvnek köszönhetik sikerüket az elmúlt évek során napvilágot látott rendkívül népszerű superhős filmek is, mint a Superman, Batman, Pókember, Amerika kapitánya, Hulk, Thor, Bosszúállók vagy akár a Csillagok háborúja, a Mátrix vagy a Gyűrűk ura trillógiák. Mind mind ugyanarra a kaptafára épülnek, aminél eddig még senkinek sem sikerült jobbat kitalálnia.

Mint minden izgalmas film vagy dráma esetében, ahhoz hogy megértsük a végkifejletet, ismernünk kell a kezdeteket és a dráma kibontakozását is. Mindenek előtt tehát tisztáznunk kell azt a nagyon fontos kérdést, hogy mi volt Isten eredeti terve ezzel a világgal. Miért teremtette meg Isten ezt a világot? Mi célból vagyunk ezen a földön? Hol és mitől romlottak el a dolgok? És egyáltalán mire megy ki ez az egész? Miért vannak gyülekezetek? Miért van keresztyénség? Mi az a jövő, ami ránk vár? Milyen jövőképet festenek számunkra a próféták, Jézus és az apostolok? Merre tart az üdvtörténet? Azaz, mi a keresztyén ember *jövőképe* és világszemlélete és mindennek fényében mi a mi szerepünk Isten szemünk láttára kibontakozó hihetetlenül izgalmas kozmikus drámájában?

¹ http://bjorn.kiev.ua/librae/Tolkien/Tolkien_On_Fairy_Stories.htm

Első felvonás (Teremtés)

A dráma kezdetei

Már az ÓSZ is lépten-nyomon bizonyosságot tesz arról, hogy az üdvtörténet végső célja, hogy Isten látható és érzékszerveinkkel is megtapasztalható dicsőséges jelenléte² betöltse az egész teremtett világot.

4 Móz 14:21 De bizonytalán élek én, és **be fogja tölteni az Úr dicsősége az egész földet.**

Hab 2:14 Mert az **úr dicsőségének ismeretével be fog telni a föld**, amiképpen a folyamok megtöltik a tengert.

Zsolt 72:19 Áldott legyen az **Ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld.** Ámen! Ámen!

Ezt hirdetik a Nagy Király mennyei tróntermében Isten angyalai is:

Ézs 6:3 És kiált vala egy a másikkal, és mondá: Szent, szent, szent a seregeknek Ura, **teljes mind az egész föld az Ő dicsőségével!**

Vö. Hab 3:3; Zsolt 46:11; 57:6, 11; 85:9; 97:6; 102:15-16; 108:5; Ézs 40:5; 66:18-19.

„Isten természetéből fakad, hogy megmutatja magát, hogy kiárasztja a maga teljességét. Az ő célja mindig is az volt, hogy jósága túlcsoportosuljon az ő Lényén... Azért döntött úgy, hogy megteremti a mennyet és a földet, hogy az ő dicsősége bőséggel áradhasson ki önmagából. Azért hozott létre egy fizikai valóságot, hogy az megtapasztalhassa az ő dicsőségét, betelhessen azzal és visszatükrözhesse azt – minden atom, minden másodperc, a teremtett világ minden részlete és pillanata. Embereket alkotott a maga képére és hasonlatosságára, hogy dicsőségének visszatükrözői legyenek; egy tökéletes környezetbe helyezte őket, amely szintén az ő dicsőségét tükrözte.”³

Tulajdonképpen pontosan ezért imádkozunk a Mi Atyánkban is:

Mt 6:9-10 Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben. Szenteltessék meg a te neved! Jöjjön el a te országod: **legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.**

A „szenteltessék meg” és „dicsőíttessék meg” rokonértelmű szavak (ld. 3 Móz 10:3). Az első kérés tehát arra irányul, hogy dicsőíttessen meg Isten neve a földön is. A második kérés is szorosan kapcsolódik ehhez: „Jöjjön el a te országod [azaz]: legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.” Amikor Isten megdicsőüléséért/nevének megszenteltetéséért imádkozunk, akkor egyúttal azt kérjük, hogy az az uralom és rend, ami a mennyben megvalósul, terjedjen ki a földre is. Isten dicsősége ugyanis ott jelenik meg, ahol az Ő uralma (országa, akarata) tökéletesen érvényesül. Az Úrtól tanult imádság ugyanazzal zárul, amivel kezdődik: Isten dicsőségével és országával, „mert **tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség**, mindörökké. Ámen.”

² Mózes az Ex 33:18-23-ban azt kéri Istentől, hogy mutassa meg neki a **dicsőségét**. Mózes színéről színre szeretné látni Istent. Isten azt mondja neki, hogy Mózes nem láthatja meg Isten „arcát”, hanem csak hátulról láthatja meg **Őt** (22-23). Itt egyértelműen kiderül, hogy Isten dicsősége Isten „arcát”, Isten színét, Istent magát jelöli. A Jel 22:4-ben az áll, hogy az örökkévalóságban látni fogjuk **Isten arcát**, azaz Isten dicsőségének közvetlen jelenlétében fogunk élni örökké, csakúgy, mint az első emberpár a teremtés hajnalán.

³ Jonathan Edwards, „The End for which God Created the World,” *The Works of Jonathan Edwards* (Edinburgh, UK: Banner of Truth, 1974), 2:210.

Félreértés ne essék, Isten királyok Királya és uraknak Ura, aki mindenható módon uralkodik már most is az egész teremtett világon. Ő már most is mindenütt jelenvaló és az ő dicsősége betölti az egész világot:

Zsolt 29:10 Az Úr trónolt az özönvíz felett; így **trónol az Úr, mint király, mindörökké.**

Zsolt 93:1-2 **Uralkodik az Úr**, méltóságot öltözött fel; felöltözött az Úr: hatalmat övezett magára; megerősítette a földet is, hogy meg ne induljon. **Állandó a te királyi széked** eleitől kezdve; öröktől fogva vagy te!

Apcsel 17:24 Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy **Ő mennynek és földnek ura.**

Apcsel 7:49 A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya.

Jer 23:24 Vajjon elrejtőzhetik-e valaki a rejtekhelyeken, hogy én ne lássam őt? azt mondja az úr, **vajjon nem töltöm-e én be a mennyet és a földet?** azt mondja az Úr.

vö. Zsolt 139:7-8; Ézs 6:3.

Istennek ezt a már most is mindenre kiterjedő dicsőséges uralmát ismerjük el és valljuk meg mi is a Mi Atyánk végén:

Mt 6:13 **Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Ámen!**

Ám Istennek ez a mindenütt jelenvalósága és uralmának mindenre kiterjedő volta *erősen vitatott még* ezen a földön és messze nem olyan nyilvánvaló, mint amilyen a kezdetek kezdetén volt. Ez a világ messze nem olyan "álomszép" hely, amilyennek Isten teremtette. A földön élő emberek és népek többsége ugyanis nem akarja elismerni Isten mindenre kiterjedő uralmát. Ez a bolygó lázad Isten uralma, királysága ellen. Isten azonban megígéri, hogy egy nap helyre fogja állítani a rendet úgy a földön, mint ahogy a mennyben is van. Ez Isten álma, amelynek megvalósulására mérget vehetünk.

Hogyan kellett volna megvalósulnia Isten álmának?

Eredetileg, a teremtés hajnalán, Isten dicsősége (héberül *kábód, sekina*), szemmel is látható dicsőséges jelenléte a legteljesebb mértékben az Éden kertjében volt tapasztalható a földön (Gen 3:8). *Itt találkozott egymással a menny és a föld.* Nem különült el ilyen radikálisan egymástól a valóság ezen két dimenziója. Az Éden kertje volt Isten földi országának epicentruma. Azt olvassuk, hogy Isten "a kertben járt" (Gen 3:8). Ádám és Éva közvetlenül Isten dicsőséges jelenlétében éltek, „egy levegőt szívtak” Istennel. Küldetésük legfőbb célja abban állt, hogy Isten szeretett gyermekeiként, azaz *Isten uralmának földi képviselőiként* (ez a legfontosabb aspektusa az istenképűségünknek)⁴ kiterjesszék az Éden kertjének, Isten földi birodalmának határait, azaz az Éden kertjében megvalósuló isteni rendet az egész Földre.⁵

⁴ Az ókori kelet népeinek gondolkodásában valamely istenség (faragott, öntött vagy festett) képmása az istenség *királyi uralmának* szimbolikus reprezentációja volt, ld. J. Richard Middleton, *The Liberating Image* (Grand Rapids, MI: Brazos Press, c2005). Ebben a kontextusban kell látnunk az ember istenképűségét is. Isten azt mondja: "Teremtsünk embert a mi [ez a Szentháromságra utal] képünkre és hasonlatosságunkra **és** uralkodjon a tenger halain..." (Gen 1:26). Az itt szereplő "és"-nek a héber nyelvtani szabályok értelmében célhatározói értelme van, amit így is fordíthatnánk: "azért, hogy". Istenképűségünk lényege tehát Isten királyi

Az ősi missziói parancs tehát így szólt:

1 Móz 1:28 És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.

Második felvonás (Bűneset)

Lázadás a Királyságban

Isten országa legfőbb ellensége is színre lép, hogy belerondítson Isten tökéletes világába. Egy kígyó képében jelenik meg Évának a Kísértő, aki egy az Isten jóságát megkérdőjelező ravasz kérdéssel („Csakugyan azt mondta az Isten?”) és vakmerő kijelentéssel („tudja az Isten, hogy amelyik napon esztek abból, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten”)⁶ rá is veszi Évát, Éva pedig Ádámot, hogy áthágva szerető Istenük egyetlen parancsát, szakítsanak a tiltott gyümölcsből.

1 Móz 3:1 A kígyó pedig⁷ ravaszabb volt minden mezei vadnál, melyet az ÚR Isten teremtett, és ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?...

Miután a Sátánnak engedve az első emberpár fellázadt Isten ellen, azonnal kiűzettek az Éden kertjéből, Isten közvetlen, dicsőséges jelenlétéből, hiszen ahelyett, hogy Isten rendjének földi képviselőiként Isten országának határait terjesztették volna ki az egész teremtett világra, beengedték az Ördögöt, Isten országának és az Ő álma megvalósulásának legfőbb ellenségét a földre és vele együtt a káoszt és felfordulást. Isten uralma helyett az Ördög önkényuralma kezdett el terjedni a földön (vö. Lk 4:5-6; Jn 12:31; 14:30). És ezzel megszakadt a kapcsolat Isten és az ember, a menny (a valóság láthatatlan dimenziója) és a föld között. A valóság e két dimenziója radikális diszharmóniába került egymástól (ahhoz hasonlóan, mint ahogy elválik a lélek is a testtől a halál pillanatában, ami szintén egy természetellenes szétválasztása annak, amit Isten eredetileg egybe szerkesztett).

Harmadik felvonás (Meváltás)

Első szín: Édentől Bábelig

Isten azonban nem mondott le a földről, ami mindig is az övé volt (Zsolt 24:1). Úgy döntött, hogy nem fogja hagyni, hogy a trónbitorló Sátán zsarnoksága alatt pusztuljon el az Ő jónak teremtett világa,

uralmának képviselete a földön. Bővebben ld. „A 'fiúság' ÓSZ-i gyökerei” c. írást (<http://istenalma.hu/sites/default/files/Fiusag/fiusag%20OSZ-i%20gyokerei.pdf>).

⁵ Ez nem jelenti azt, hogy a kertek kívül káosz és felfordulás volt, csupán azt, hogy nem lakta még ember, azaz nem volt jelen Isten uralmának egyetlen földi képviselője sem. Talán olyan lehetett az Édenen kívüli világ, mint a mai érintetlen esőerdők és dzsungelvidékek, melyek hemzsegett az állatoktól, amelyek zavartalan békességben éltek egymással és a természettel.

⁶ De hisz már olyanok voltak! Isten képére és hasonlatosságára lettek megteremtve!

⁷ Úgy mutatja be Mózes a Kígyót, mint akit azok, akiknek ez a történet íródott már jól ismertek. Ezért is fontos azt szem előtt tartanunk, hogy Mózes könyvei az Egyiptomból kiszabadított Izraelitáknak íródtak, akik nagyon is jól ismerhették a „Kígyó” hatalmát, hiszen mintegy 400 esztendeig szolgálták a Kígyó (Ureus) ereje által uralkodó egyiptomi fáraókat, ld. a fáraók fejdíszén ágaskodó kobra.

benne legdrágább teremtményével, az emberrel. A Sátánnak sikerült ugyan magához ragadnia a hatalmat a föld felett, mely hatalmat Isten eredetileg ránk, az ő képmásaira ruházott, Isten azonban hadat üzent a Sátánnak és megígérte, hogy eljön majd a Szabadító, aki megtöri majd a Sátán hatalmát és végképp véget fog vetni az ő földi uralmának:

1 Móz 3:14-15 És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban. És **ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.**

Eljön majd az "asszony Magva", aki a kígyó fejére tapos. A háború tehát rögtön a bűneset után megkezdődött, melynek célja a Föld visszahódítása, azaz az Ördög uralma és a bűn romlása alól történő felszabadítása (Rm 8:21). Ettől kezdve az ÓSZ az asszony Magva és a Kígyó magva közti kozmikus konfliktust mutatja be, mely tele van váratlan fordulatokkal és lélegzetelállító ütközetekkel.⁸

Először Kain próbálja elpusztítani az asszony magvát, a testvére, **Ábel** személyében. Ábel halála után Isten egy másik fiún, **Séten** keresztül vezeti tovább az üdvtörténet (az asszony Magva eljövételének) fonalát. Majd nem sokkal később arról olvasunk, hogy a gonoszság annyira elhatalmasodott (a Kígyó magvának elszaporodása miatt) a földön, hogy Isten álma kis híján teljes kudarcba fulladt. Ekkor Isten egy globális özönvíz által menti meg az asszony magvát a kígyó magvának pusztításától és **Noé** családja által viszi tovább az üdvtörténetet. Szövetséget köt vele és az egész teremtett világgal és megígéri az egész emberiségnek, hogy nem fogja többé elpusztítani a földet özönvíz által annak ellenére, hogy továbbra is gonosz az ember szíve (1 Móz 8:21). Noé és családja újra elkezd benépesíteni a földet. Nem telik bele sok idő és ismét egy az Isten ellen lázongó emberiség képe bontakozik ki számunkra. Noé egyik leszármazottja, Nimród vezetésével egy hatalmas város és torony építésébe kezdenek (Bábel), hogy Istentől függetlenül „nevet szerezzenek maguknak”⁹, és hogy (Isten világos parancsa ellenére) „el ne széledjenek” a földön (1 Móz 11:4). Isten ezúttal a nyelvek összezavarásával szab gátat az emberiség lázadásának.

Második szín: Isten földi uralmának kibontakozása Ábrahám magva által

Isten kiválaszt egy családot

Nem sokkal később megjelenik a színen **Ábrahám**, akit Isten választ ki és hív el magának. Megtudjuk, hogy *az asszony magva Ábrahám ágyékából fog származni*, és hogy Ábrahám magva által fog majd felemeltetni az átok és a sötétség erről a földről, általa fog kiáradni az áldás minden népre (1 Móz 22:18; Gal 3:16). És noha Ábrahám és felesége ekkorra már igen csak megöregedtek, Isten mégis azt ígéri neki, hogy *annyi utóda lesz, mint égen a csillag* (1 Móz 15:5). Azt is megígéri neki, hogy *az ő utódai (magva) fogják örökségül kapni Istentől azt a földet, ahol Ábrahám vándorol*. Isten Ábrahámnak tett ígéretét is egy szövetségkötéssel erősíti meg. Az akkori kor szokásától eltérően azonban csak Isten megy át a kettévágott szövetségi állattetemek között, jelezve ezzel, hogy Ő fogja

⁸ Ld. „Az üdvtörténet legnagyobb ütközetei” (istenalma.hu, Bibliaórák, tanulmányok).

⁹ A névszerzés jelentőségéről ld. „[Ki szerez nekem nevet?](http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmanyok/Babel%20tornya%20-%20ki%20szerez%20nekem%20nevet.pdf)”

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmanyok/Babel%20tornya%20-%20ki%20szerez%20nekem%20nevet.pdf>).

magára venni a szövetségi átkot (1 Móz 15:17-18) és hogy Ábrahám mérget vehet arra, hogy Isten be is teljesíti mindazt, amit neki ígért!¹⁰ Hogy ez pontosan miként fog megtörténni, azt ekkor még nem árulja el neki Isten. Az egyetlen dolog, amit Ábrahám tehet, hogy belekapaszkodik Isten ígéreteibe.

1 Móz 15:6 és hitt az Úrnak, aki ezért igaznak fogadta el őt.

Rm 4:18 Ő pedig a reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz.

Sőt, úgy tűnik, hogy még azzal is tisztában volt, hogy a neki ígért földterület csupán a kezdete Isten ígérete beteljesülésének. Ő nem csak Kánaán földjének, hanem az egész Földnek (világnak) az örököse!

Rm 4:13 Mert nem a törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy **e világnak örököse lesz**, hanem a hitnek igazsága által.

Itt jelenik meg először az Istenbe vetett „hit” szükségessége, melyek által Ábrahám mintegy magáévá teszi Isten hihetetlenül hangzó ígéreteit. Isten rengeteg próbán viszi át Ábrahámot, hogy megeddze hitét. És amikor végre megszületik **Izsák** nevű fia, minden ígéret letéteményese, akkor Isten azt kéri Ábrahámától, hogy áldozza fel őt Istennek (1 Móz 22). És Ábrahám még ezt is kész megtenni Istenért. Miért? Mert addigra olyan erős volt már a hite, hogy azt is el tudta képzelni Istenről, hogy még a halálból is képes feltámasztani az ő egyetlen, szeretett gyermekét, az ígéret letéteményesét (1 Móz 22:5; Zsid 11:19; Rm 4:17). Ábrahám hitt a feltámasztásban! És így lett minden Istenben és az ő ígéreteiben hívó lelki atyjává (Rm 4:11-12). Isten azt is megígéri Ábrahámnak, hogy *királyok* fognak származni tőle (1 Móz 17:6, 16), amit Ábrahám unokájának, Jákóbnak újra megerősít (1 Móz 35:11).

Családból nemzet („Izrael”, Isten hadserege)

Több száz évvel később Ábrahám (és az asszony) magva, Isten ígéreteivel összhangban nagy néppé lesz. Isten különleges rendezése folytán Ábrahám egyik magva, József, Egyiptom kormányzója lesz és *a Kígyó felségterületén juttatja érvényre Isten igazságos uralmát*, melyből nem csak Egyiptom, hanem az egész világ számára áldás származik! Isten ígéreteivel összhangban Ábrahám magvában valóban megáldatnak minden népek (1 Móz 22:18). Így menti meg Isten Egyiptomot (és az egész akkori világot) az éhenhalástól! Valóban elérkezett volna Isten országa a földre? Nos, ez csupán egy kis ízelítő volt abból, hogy milyen az, amikor egy földi uralkodó Istent képviselve gyakorolja a hatalmát a földön (úgy, ahogy kezdetben volt).

Ám a következő „pillanatban” már arról olvasunk, hogy a zsidó nép, melynek Isten által elhívott államférfija egykor megmentette Egyiptomot, most az ősi Kígyó hatalmával uralkodó egyiptomi fáraó¹¹ rabszolgájaként sínylődik, az Ígéret földjétől távol, teljes kihalásra ítélve. A Kígyó magva (a fáraó) ismét el akarja pusztítani az asszony Magvát.

És ez az a várva várt történelmi pillanat, amikor a Teremtő Isten több ezer év után ismét közbe lép, hogy megmutassa dicsőségét és szabadító hatalmát a világnak. Először egy égő csipkebokorban

¹⁰ Egyesek szerint itt csupán arról van szó, hogy Isten esküvel kötelezi el magát az általa tett ígéret beteljesítése mellett. (Michael Goheen)

¹¹ A fáraót egy helyen "nagy kígyónak/sárkánynak" nevezi Isten (Ez 29:3).

jelenik meg **Mózesnek**, akit azzal a nem kis feladattal bíz meg, hogy vezesse ki népét (Ábrahám és az asszony magvát) a Kígyó felségterületéről, a fáraó rabságából (2 Móz 3:1-10). A fáraónak esze ágában sincs elengedni zsidó rabszolgáit, sőt, válaszul Mózes vakmerő kérésére, még az addiginál is keményebb kényszermunkára fogja őket. Isten ezúttal tíz csapással válaszol és (az özönvízhez hasonlóan) a fáraó felbőszült seregeinek tengerbe fojtásával menti meg népét a Kígyó magvától és a biztos pusztulástól.¹² Izrael (az asszony magvának) Egyiptomból történő csodálatos szabadulása (az Exodus) mindenki számára egyértelmű bizonyítéka volt annak, hogy nem a Fáraó (és az őt irányító Sátán/Kígyó), hanem Izrael népének Istene (héber nevén: Jahve) a világ Ura (2 Móz 15:18, vö. Zsolt 10:16; 45:6[7]; 103:19; Dán 4:34[31])! Erről tesz bizonyosságot Mirjám éneke is:

2 Móz 15:18 Az Úr [Jahve] uralkodik mindörökkön örökké!

Istennek ez az egyedülálló, mennyre és földre kiterjedő dicsőséges uralmát igazoló tette Izraelt örökre Isten szövetséges népévé és földi hadseregévé tette (ezt jelenti a neve is, Izrael = „Isten harcosa” vagy még helyesebben "Istennel harcoló").¹³ Jahve, mint „*győztes Harcos*” (2 Móz 15:3) és Király kiszabadítja földi hadseregét a fáraó és a Kígyó rabságából, hogy az Ő saját megváltott¹⁴ népe legyen és hogy ezután, hálából Isten szabadításáért, a fáraó helyett Neki szolgáljanak, Őt imádják és szeressék teljes szívükkel örökkön örökké. Isten félelmetes kísérelések közepette ereszkedik le a Sínai-hegyre hogy ünnepélyesen „házasságot kössön” népével (Sínai szövetség). Majd elrendeli egy földi szentély elkészítését, hogy örökre szeretett népe között „lakhasson” (Ex 25:8; 29:45). Szó szerint a nép közé költözik, ennyire vágyik a velük való közösségre. Ezért, erre a szeretetközösségre szabadította meg őket a Kígyó rabságából (az egyiptomi fogságból):

2 Móz 29:45-46 És az Izrael fiai között lakozom, és nekik Istenük leszek. És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenük, aki kihoztam őket Égyiptom földjéről, **hogy közöttük lakozhassam**, én, az Úr az ő Istenük.

Isten ugyanazt a közvetlen, bensőséges szeretetkapcsolatot (azaz kapcsolati jelenléte) kínálja fel népének, mint amit egykor Ádám és Éva is élvezett (ez volt a velük kötött szövetség-házasság egyik legnagyobb áldása!) feltéve, hogy hűségesek maradnak Istenükhöz.

3 Móz 26:11-12 És az én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az én lelkem. És közöttetek járok [csakúgy, mint egykor az Édenkertben], és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. vö. 1 Móz 3:8.

¹² A tíz csapás mindegyike egy-egy egyiptomi istenséget sújt (2 Móz 12:12). Isten tehát megsemmisítő offenzívát indít Egyiptom istenei ellen.

¹³ Mózes negyedik könyve: a népszámlálásról szóló fejezetek, a menetelés/vándorlás rendje is mind egy hadsereg képét tárják elénk. Egy helyen Dávid király válogatott vitézeiből álló seregéről azt olvassuk, hogy olyan nagy volt, mint Isten hadserege (1 Kr 12:22). Van azonban egy láthatatlan, tüzes szekerekből és lovasokból álló hadserege is Istennek, amelyről több helyen is beszél a Szentírás (Józs 5:13-15; 2 Kir 2:11; 6:16-17). Ezzel a láthatatlan sereggel kiegészülve Izrael mindenkivel szemben fölényben volt mindaddig, amíg Istenben bízott és nem a körülötte levő látható földi királyoktól várt segítséget és szabadítást a Nagy Király, a (had)Seregek Ura helyett (Ld. Ézs 39). A Krónikák könyveinek írója különös hangsúlyt fektet ezen alapvető bemutatására. Érdemes az ide vonatkozó részeket mélyrehatóan tanulmányozni, mert rengeteg bátorítást meríthetünk belőle a saját küzdelmeinkkel kapcsolatban is, ld. 1 Kr 14:15; 18:1-6; 19:6-18; 2 Kr 12:1-4; 13:18; 14:9-12; 15:2; 16:7-9, 12; 20:15-17, 20; 24:23-24.

¹⁴ Itt fordul elő először a „megváltás” fogalma (2 Móz 6:6)!

Ettől kezdve ebben a földi szentélyben lesz mindenki számára láthatóvá Isten dicsőséges jelenléte a földön. Izrael küldetése pedig az lesz, hogy Istennek ezt a dicsőségét megismertessék a népekkel.

A nép azonban Isten szabadító tette, dicsőségének közvetlen jelenléte és folyamatosan megtapasztalt gondoskodása ellenére is fellázad Isten ellen és az Egyiptomban látott isteneket kezdi el imádni (ld. aranyborjú). Odáig züllenek, hogy amikor megérkeznek az Ígéret földjéhez, nem merik meghódítani azt, mert megijednek az ott lakó óriásoktól. Nem bíznak Istenben és nem hisznek többé az ő ígéreteiben sem. Isten ezért 40 év pusztai vándorlással sújtja népét, mely idő alatt teljesen kihal a hitetlen generáció és csak az ő utódaik mehetnek be, **Józsué** vezetésével, Kánaán földjére, az ókori kelet egyik legtermékenyebb vidékére, egy „tejjel és mézzel folyó földre”, a második Éden-kertbe (1 Móz 13:10; Jóel 2:3). Izrael nemzetté kovácsolódása és honfoglalása tehát egy új kezdet a világ számára. Isten Kánaán földjén újra az emberek között lakozik és így Izraelre hárul az a küldetés, hogy *királyi papokként* Isten igazságos uralmát képviselve közvetítsék Isten áldásait az egész világ számára.

2 Móz 19:4-6 Láttátok, hogy mit tettem Egyiptommal, és hogy sasszárnyakon hordoztalak titeket, és magamhoz vontalak titeket. Most azért ha figyelmesen hallgattok a szavamra, és megtartjátok szövetségemet, ti lesztek az én népem valamennyi nép közül, bár enyém az egész föld. És **papok birodalma és szent nép lesztek.**

Isten ezért adja nekik a törvényt. Ebből tudhatják meg, hogy mit is jelent Isten uralmának képviselete. S miközben Isten törvényének hálából engedelmessé válnak, elkezdik betölteni királyi küldetésüket, pontosan ezáltal fogják odavonzani a népeket az egyetlen igaz Istenhez.

2 Móz 19:4-6 Megtartsátok azért és megcselekedjétek! **Mert ez lesz a ti bölcseségetek és értelmetek a népek előtt,** akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az Úr, a mi Istenünk!

Józsué Mózes méltó utódjának bizonyul. Rendületlenül hisz Isten elképesztő ígéreteiben és ezért mintegy 25 év leforgása alatt szinte az egész földet meghódítja, nem félve még annak óriásaitól sem. Józsué halálával azonban megreked a honfoglalás és beköszönt az anarchia kora (ld. Bírak könyve). Izrael történelmi mélypontra kerül, minden eddiginél jobban elfordul Istentől és a Tőle kapott küldetésétől. Miért?

Bír 21:25 Ebben az időben **nem volt király Izraelben**, azért mindenki azt tette, ami jónak tűnt a maga szemében.

Izrael népnek egy királyra volt szüksége! De nem olyanra, mint a környező népek királyai (ld. **Saul**, akit Isten végül elvet magától, hűtlensége miatt), hanem Isten szíve szerint való királyra, aki, Izrael küldetésével összhangban, Isten igazságos uralmát jutatja érvényre Izraelben és az egész világon!

Harmadik szín: Isten álmának kibontakozása Dávid és utódai által

Egy ízelítő Isten országa eljövételéből

Izrael történelmének és Isten álma megvalósulásának *csúcspontja* Dávid és Salamon király uralkodásának időszaka. **Dávid**, Isten választottja, még pásztorfiúként megöli az Izraelt épp leigázni készülő filiszteusok rettegett vezérét, az óriás Góliátot, aki az ősi Kígyó magvaként jelenik meg a

színen. Az asszony magva ismét a Kígyó fejére tapos.¹⁵ Majd pedig királyként elfoglalja a mindaddig bevehetetlennek hitt jeruzsálemi erődöt és kiűzi onnan a jebúziakat, egy ősi kánaáni népcsoportot. Ezzel mintegy befejezi a Józsué (egy másik Istenben bízó vezető) által megkezdett honfoglalást.

Isten, Noéhoz, Ábrahámhoz és a zsidó néphez hasonlóan Dáviddal is örök szövetséget köt és fiává fogadja őt és utódait (2 Sám 7:14). Eddig Izrael népe volt „Isten fia” (2 Móz 4:22-23), mostantól pedig a mindenkori Dávid-i király öröklí ezt a címet. Dávid fia Isten fiává lesz (Zsolt 2:7), mely egyszerre jelent *kiváltságot* (egy kitüntetett szeretetkapcsolatot Istennel) és *felelősséget* (mint „fiú” az Atyját kell, hogy képviselje a világ felé).¹⁶ A Dáviddal kötött ún. "királyi szövetség" leírásánál Dávid így kiált fel: **"és ez törvény az emberre/emberiségre nézve, Uram Isten!"** (2 Sám 7:19). Dávid nagyon jól tudta, hogy az az isteni rend, amelynek érvényre juttatásával Isten megbízta őt nem csak Izraelre, hanem minden népre, azaz az egész emberiségre nézve kötelező érvényű! Isten a mindenkori dávidi királyt nem csak a zsidó népnek adta, hanem **"fejedelemül és parancsolóul népeknek"** (Ézs 55:4), és **feljebbvalóvá tette őt a föld királyainál** (Zsolt 89:27[28]).

Isten tehát a mindenkori Dávid-i királyra bízta Isten országa terjesztését a földön. A Krónikák írója Salamon (Dávid fiának) trónját **Isten trónjának** nevezi (2 Krón 9:8). Egy másik helyen pedig ezt olvassuk: *„azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok az Úr királyságának* [értsd: Isten földi országának], **amely a Dávid fiainak kezében van...?"** (2 Krón 13:8). Vagyis Isten mennyei uralmát, országát, királyságát e földön Dávid király és utódai képviselték, akik Istentől eredeztették hatalmukat csakúgy, mint annak idején Ádám és Éva, akiknek ugyanez volt a küldetésük. A mindenkori dávidi királyra tehát úgy kell tekintenünk, mint **Isten képmására** az ÓSZ-ben. A Dáviddal és fiaival kötött szövetségnek ugyanis ugyanaz volt a lényege és célja, mint az Ádámmal kötött "szövetségnek" (Hós 6:7), t.i. hogy Isten uralma és országa érvényre jusson „mint a mennyben úgy a földön is”, méghozzá *a mindenkori dávidi király által* (2 Sám 7:12-16; 1 Krón 17:11-14).

Az egész ÓSZ-i üdvtörténet legizgalmasabb kérdése az volt, hogy vajon *sikerül-e a dávidi király vezetése alatt élő választott népnek meggyőznie az egész világot arról, hogy az ő Istenük, Jahve az univerzum és benne e föld szuverén Ura*,¹⁷ míg a népek istenei csupán tehetetlen bálványok (Zsolt 96:5). Úgy tűnik Dávid számára ez egy pillanatig sem volt kérdés:

1 Krón 29:11-12 Oh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden, valami a mennyben és a földön van, tied! Tied, oh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett! A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vannak, és te uralkodsz mindenen; a te kezében van mind az erősség és minden hatalom; a te kezében van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősítettése.¹⁸

Dávid és fia, Salamon uralkodása alatt tehát Izrael országa Isten földi birodalmává, "az Úr királyságává" válik (1 Krón 17:11, 14; 28:5, 7; 29:23), még pontosabban annak egy új kezdetévé (epicentrumává). Isten földi birodalmának fővárosa Jeruzsálem lesz, melyet a „Nagy Király városának” nevez a Szentírás (Zsolt 48:1-2). Salamon Istentől kapott bölcsessége, rendkívüli

¹⁵ Minderről bővebben ld. [„Dávid és Góliát, avagy a három 'király' összecsapása”!](http://istenalma.hu/sites/default/files/DavidesGoliat.pdf) (<http://istenalma.hu/sites/default/files/DavidesGoliat.pdf>)

¹⁶ Ld. [„A 'fiúság' ÓSZ-i gyökerei”](http://istenalma.hu/sites/default/files/Fiusag/fiusag%20OSZ-i%20gyokerei.pdf). (<http://istenalma.hu/sites/default/files/Fiusag/fiusag%20OSZ-i%20gyokerei.pdf>)

¹⁷ Vö. Zsolt 10:16; 22:28-29.

¹⁸ Lehetséges volna, hogy Dávidnak ez az imádsága áll a „Mi atyánk” háttérében, melyet Jézus, Dávid Fia tanított nekünk: *„...Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké.”* (Mt 6:13)?

gazdagsága, királyi palotája és az általa épített templom (ld. lentebb) mind Isten dicsőségét sugározzák a világ népei számára. A föld királyai mind látni akarják ezt a dicsőséget.

2 Krón 9:22-26 És hatalmasabb volt Salamon király a föld minden királyainál gazdagságban és bölcsességben. És a föld minden királyai akarták látni Salamon arcát, hogy hallhassák az ő bölcsességét, amelyet Isten adott az ő szívébe. ²⁴ És azok mindnyájan ajándékot vittek neki, arany és ezüst edényeket, ruhákat, fegyvert, fűszereket, lovakat és szamarakat esztendőnként... ²⁶ És uralkodott minden király felett az Eufrátes folyótól a Filiszteusok földéig és az Égiptom határáig.

vö. 2 Krón 9:7-8.

Úgy tűnik, hogy Dávid közvetlen fia, Salamon uralkodásával tényleg elérkezik Isten országa a földre. A 72. Zsoltár lélegzetelállító módon mutatja be Salamon az egész földre kiterjedő dicsőséges uralmát:

Zsolt 72:1-19 Salamoné. Isten, a te ítéletidet add a királynak, és a te igazságot a király fiának. ² Hadd ítélje népedet igazsággal, és a te szegényeidet méltányossággal... ⁵ Féljenek téged, amíg a nap áll és a meddig a hold fénylik, nemzedékről nemzedékre... ⁸ **És uralkodjék egyik tengertől a másik tengerig, és a nagy folyamtól a föld határáig.** ⁹ Boruljanak le előtte a pusztalakók, és nyalják ellenségei a port. ¹⁰ Tarsis és a szigetek királyai hozzanak ajándékot; Seba és Szeba királyai adományokkal járuljanak elé. ¹¹ **Hajoljanak meg előtte mind a királyok, és minden nemzet szolgáljon neki...** ¹⁷ Tartson neve mindörökké; viruljon neve, míg a nap lesz; **benne áldják magukat mind a nemzetek,** és magasztalják őt. ¹⁸ Áldott az Úr Isten, Izráelnek Istene, aki csudadolgokat cselekszik egyedül! ¹⁹ Áldott legyen az ő dicsőséges neve mindörökké, **és teljék be dicsőségével az egész föld.** Ámen! Ámen!

Hogyan fog betelni az egész föld Isten dicsőségével? A Dávid-i király igazságos isteni uralma által! A 17. vers különösen is figyelemre méltó. Amit Isten egykor Ábrahám *magvának* ígért ("és a te magodban nyer áldást a föld minden nemzetsége", Gen 22:18), az Dávid *magvában* fog beteljesedni.¹⁹ Vagyis, az asszony magva nem más, mint Ábrahám magva, aki nem más, mint Dávid magva, aki nem más mint Isten fia. Így jtkunk el a 2. Zsoltárhoz is, mely a mindenkori Dávid-i király koronázási zsoltára volt, s amelyben Isten a következőket mondja a királynak:

Zsolt 2:8-9 Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül, és birtokodul a föld határait. Összetöröd őket vasvesszővel; széjjelzúzod őket, mint cserépedényt.

Majd megparancsolja a föld királyainak, hogy térjenek észhez és hódoljanak be az Dávid-i királynak, aki a Sionról uralkodik, mint Jahve szuverén uralmának földi képviselője:

Zsolt 2:10-12 Azért, királyok, legyetek eszesek, és okuljatok földnek bírái! **Szolgáljátok az Urat [Jahvét] félelemmel,** és örüljétek reszketéssel. **Csókoljátok a fiút,**²⁰ hogy meg ne

¹⁹ Isten először Ábrahámnak mondja azt, hogy "*felmagasztalom* [héb.: *naggyá teszem*] a te nevedet" (1Móz 12:2), majd pedig Dávid örökl meg ezt az ígéretet: "*naggyá tettem a te nevedet*" (2 Sám 7:9).

²⁰ Sokan a Messiásra vonatkoztatják ezt a kifejezést és az egész Zsoltárt. Ám, úgy gondolom, helyesebb ha azt mondjuk, hogy ez a zsoltár elsősorban és a maga eredeti kontextusában a mindenkori Dávid-i királyra vonatkozott, aki előtt minden népnek meg kellett volna hajolnia, hiszen ő képviselte az egyetlen élő igaz Isten uralmát ezen a földön. Jézus Krisztusban, mint Dávid igazi, várva várt Fiában ez az isteni uralom egy még teljesebb mértékben valósul meg, és ezért ami igaz volt Dávid királyra, az még inkább igaz Jézus Krisztusra, t.i. hogy aki nem hódol be Jézus Királynak, arra valóban rettenetes ítélet vár. A "csókoljátok a Fiút" kifejezés egyszerűen annyit jelent, hogy "engedelmeskedjétek a Fiúnak", azaz a trónrakerülésekor Isten fiává fogadott mindenkori Dávid-i királynak. Józseffel kapcsolatosan is ugyanezt parancsolja meg a Fáraó, amikor azt mondja,

haragudjék és el ne veszszetek az úton, mert hamar felgerjed az ő haragja. **Boldogok mindazok, akik őbenne bíznak!**

Vagyis Isten azt üzeni az ő mindenre kiterjedő uralma ellen lázadó földi királyoknak, hogy akkor lesz jó dolguk, akkor lesz részük a mindenható Isten áldásaiban, ha meghajlanak az Ő földi képviselője előtt és alárendelik magukat Isten, a mindenkori dávidi király által képviselt uralmának.²¹

Salamont bízta meg Isten azzal, hogy egy „állandó lakhelyet” készítsen számára. Így épül meg (hét év alatt) a híres jeruzsálemi templom, az egész világ vallási központjaként azzal a céllal, hogy minden nép megismerhesse Jahvét, az egyetlen élő igaz Istent. Erről beszél Salamon a templomszentelési imádságában:

1 Kir 8:41-43 Sőt még az idegen is, aki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljön messze földről a te nevedért; (Mert meghallják a te nagyságos nevedet és a te hatalmas kezedet és kinyújtott karodat), és **eljövén imádkozik e ház felé:** Te hallgasd meg a mennyekből, a te lakhelyedből, és **add meg az idegennek mindazt, amiért könyörög néked,** hogy **megismerjék a föld minden népei a te nevedet, és féljenek úgy téged, miképpen a te néped az Izráel;** és ismerjék meg, hogy a te nevedről neveztetik ez a ház, amelyet én építettem.

Vö. 2 Krón 6:32-33; Ézs 56:7.

Mert Isten álma mindig is az volt, hogy az Ő dicsősége betöltse az *egész földet* és minden nép részesülhessen Isten igazságos uralmából és áldásaiból.

Izrael idejében Isten érzékszerveinkkel is megtapasztalható dicsőséges jelenléte ezen a Földön tehát előbb a Szent Sátorra (2 Móz 40:34-35), majd később a jeruzsálemi templomra (1 Krón 8:10-11), azon belül is a Szentek Szentjére korlátozódott csupán.²² Ez a néhány m³-es kis helyiség volt az az egyetlen hely a földön, ahol *a menny és föld ismét találkozott egymással* (Zsolt 78:69 [héber szöveg]) úgy, mint egykor az Éden kertjében.²³ A jeruzsálemi templom Isten *mennyei trónjának számolya*,²⁴ azaz földi kiterjesztése volt (vö. 2 Krón 28:2; Zsolt 132:7), Isten mennyei tróntermének *földi mása*,

hogy "minden népem a te szavadra hallgasson" (Gen 41:40), szó szerint: "a te ajkadat csókolja" (עַמִּי וְעַל-פִּיךָ יִשָּׁק כָּל).

²¹ Minderről bővebben ld. „A ’fiúság’ ÓSZ-i gyökerei”.

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/Fiusag/fiusag%20OSZ-i%20gyokerei.pdf>)

²² vö. Ex. 40:34-35, 1 Kir 8:11; 2 Kr 7:1-3; Zsolt 26:8. A Törvény vételekor, az Egyiptomból történő szabadulás után, Isten dicsősége a Sínai-hegyen jelent meg először Mózesnek és a népnek (Ex 24:16-18). Isten mennyei trónusa (trónterme) ideiglenesen a Sínai-hegyre ereszkedett le. A menny és a föld a Sínai-hegyen találkoztak újra egymással. Herz megállapítása helytállóan tűnik, mely szerint Isten tulajdonképpen a Sínai hegyre történő alászállásával tért vissza a földre, hogy újra, látható módon is, az emberek között lakjon és megalapítsa e földi királyságát úgy, mint egykor az Éden kertjében volt, ld. J. H. Herz, *Mózes öt könyve és a Haftárak*, (Budapest, Akadémiai Kiadó, 1984), 1:169.

²³ A figyelmes olvasónak fel kell tűnjön, hogy a szentíró hasonló szavakkal írja le a szent sátrat, a templomot és Kánaán földjét, mint az Éden kertjét, ld. pl. Joel 2:3; Ex 3:8. Erről az érdekes összefüggésről bővebben ld. a [“Tényleg felépül a jeruzsálemi templom?”](#) c. tanulmányt

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/Tenyleg%20felepu%20a%20jeruzsalemi%20templom.pdf>)!

²⁴ Az Ézs 66:1 szerint az egész Föld Isten mennyei trónusának számolya (vö. Mt 5:34-35). Azon belül maga a jeruzsálemi templom, még pontosabban a templomban elhelyezett frigyláda volt Isten mennyei trónjának számolya (1 Kr 28:2; Zsolt 32:7).

leképeződése (Zsid 9:23-24)²⁵, ahol Isten az egész emberiség között lakott (Zsolt 78:60) úgy, mint egykor Édenben. A szentsátor, majd később a jeruzsálemi templom volt tehát a bűneset utáni világ egyetlen legitim szentélye, az egyetlen hely ezen a földön, ahol Jahvéval, az egyetlen élő Istennel találkozhatott az ember²⁶ (2 Krón 6:32-33). Minden más ún. szentély vagy szenthely Isten egyetlen voltából fakadóan hamis, illegitim bálvány-szentély volt csupán (2 Móz 15:11; 5 Móz 12:3-5; Zsolt 96:5; 97:5-7), ahol az emberek *magának az ördögnek* (azaz az ősi kígyónak) mutattak be áldozatot és *vele kerültek kapcsolatba* (1 Kor 10:20).

Izrael küldetése is ugyanaz volt tehát, mint Ádám-Éváié, hogy t.i. a Szentek Szentjéből és Kánaán földjéről kiindulva fokozatosan érvényre juttassák Isten dicsőséges rendjét/országát az egész teremtett világon és minden nép Isten igazságos uralma alá hajtassék, az egyetlen élő Isten előtt hódoljon és őt dicsőítse (Gen 18:18; Zsolt 66:4; 67; 72:8-11; Rm 4:13-17), a mindenkori Dávid-i király vezetésével.

Isten álma tehát Salamon uralkodásával végre valóban elkezd megvalósulni, Dávid fia valóban elkezdte Isten uralma alá hajtani a népeket. Az ígéret földjének, Isten földi birodalmának határai is jelentősen kiszélesednek Salamon idejében.²⁷ Isten dicsősége csak úgy sugárzik szerteszét Isten földi országából. Tényleg elérkezett volna Isten országa a földre? - kérdezhetnénk.

Sajnos a kezdeti dicsfény és pompa igen rövid időn belül teljesen elhalványul. Salamon és az utának következő királyok (Ádámhoz hasonlóan) egytől egyig csúfos kudarcot vallanak Istentől rendelt küldetésük teljesítésében (elfordulnak Istentől) és végül Izrael népe is kiűzetik az Ígéret földjéről, Isten színe elől (a második Édenből) és Isten maga is elköltözik a földről. Isten közelsége ugyanis életveszélyes egy olyan hűtlenné vált nép számára, mely bűnt bűnre halmoz és folyamatosan lázad Istenével szemben.²⁸

Ez 43:8-9 Mikor küszöbüket az én küszöböm mellé és ajtófélfáikat az én ajtófélfáim mellé tették, és csak a fal volt köztem és közöttök; és megfertéztették az én szent nevemet útálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, **ezért elvesztettem őket haragomban.**

A birodalom (Isten földi országa) Salamon bálványimádása következtében, Salamon halála után két részre szakad, majd néhány évszázaddal később az északi országrészt az asszírok pusztítják el, Júda lakosait (a déli országrészt) pedig a babiloniak hurcolják el egy hetven évig tartó fogságba. Isten álma megvalósulásának reménye ezzel ismét szertefoszlik. Úgy tűnik a Kígyó magvának mégis csak sikerül győzelmet aratnia az asszony magva felett.

²⁵ Egy helyen Isten palotaszzerű építményének, erődítményének (בִּירָה, *bírá*) nevezi a templomot a Szentírás (1 Kr 29:1, 9), mely a Nagy Királyhoz illik.

²⁶ Egy helyen nem csak a szentsátrat, hanem Kánaán egész földjét is szentnek nevezi a Biblia (Zsolt 78:54).

²⁷ Isten áldásának egyik jele az ÓSZ-ben a területi növekedés volt. Amikor azonban a dávidi király elfordult Istentől, az ország területe mindig csökkenni kezdett, mert a környező népek függetlenítették magukat a dávidi királytól (vö. Zsolt 2).

²⁸ De nem csak Izrael, hanem mindannyiunk számára is az. Mindannyian az Istennel való meghitt közösségre teremtettünk, a szívünk mélyén mindannyian erre a közösségre vágyunk. Bűnös voltunk miatt azonban ez a közelség ugyanolyan életveszélyes, mint egy nagyfeszültségű vezeték érintése. E probléma áthidalására vezette be Isten az áldozati rendtartásokat, melyek messze nem jelentettek végső megoldást. Ezeknél tökéletesebb megoldásra volt szükség a kapcsolat helyreállításához: Jézus Krisztus egyszeri áldozatára, ld. "[Úrvacsora, mint örömlakoma?](http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/Urvacsora%20mint%20oromlakoma.pdf)" c. írást (<http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/Urvacsora%20mint%20oromlakoma.pdf>).

A hetven év elteltével Izrael népe visszatér ugyan az ígéret földjére, de továbbra is foglyokként élnek a saját földjükön (Neh 9:36, Ezsd 9:9), mely a nagy Perzsa birodalom egyik tartománya csupán és nagyon hamar kiderül az is, hogy a szívük semmit sem változott, továbbra is a bűn rabszolgái. Néhány évtizeddel a hazatérés után, a kezdeti ébredés időszakát követően újra ugyanoda zülленek vissza, ahol a fogság előtt voltak lelkiileg, vallásilag, erkölcsileg egyaránt. Az ÓSZ utolsó könyve (Malakiás prófécijája) Isten haragjának és közelgő ítéletének kilátásba helyezésével ér véget. Ezzel a végtelenül elkeserítő képpel zárul az ÓSZ-i üdvtörténet. Ezt látva jogosan merülhet fel a kérdés az ÓSZ olvasójában: Lehetséges volna, hogy Isten népe végképp kudarcot vallott Isten álma megvalósításában? Valóban ezzel érne véget a történet vagy van még valami remény?

Intermezzo: Hogyan fog mégis megvalósulni Isten álma?

Isten a fogság, mint a legszörnyűbb szövetségi büntetés (átok), kilátásba helyezésével együtt nagyon komoly ígéreteket is adott az ő népének prófétái által, melyek egy *eljövendő korra* vonatkoztak. Amikor is Isten, korábbi nagy tetteihez hasonlóan ismét beavatkozik majd a világtörténelembe és kiszabadítja népét nem csak a Babiloni birodalom fogságából, hanem az őket még inkább fogva tartó bűn (Isten elleni lázadás) és bálványimádás rabságából, hogy végre képessé váljanak Istentől rendelt küldetésük betöltésére, hogy bennük és általuk valóban áldást nyerhessen a föld minden népe és így valóban elérkezessen Isten országa az egész világra.

Két nagyon fontos dolgot ígér Isten az ő népének: **egy új szövetséget**, azaz egy új alapokra helyezett házasságot (szeretetkapcsolatot) és egy **Szabadítót** (Messiás, „Felkent”), aki a Dávid utódai közül fog származni, és aki úgy fogja megszabadítani a népét, hogy önmagát áldozza fel értük.

Új szövetség ígérete

Jer 31:31-34 Íme, eljönnek majd a napok – ezt mondja az ÚR –, és **új szövetséget kötök Izrael és Júda házával**. Nem olyan szövetséget, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéről, de megromtották szövetségemet, noha én férjük maradtam – így szól az ÚR. Hanem olyan lesz az a szövetség, amelyet e napok után kötök Izrael házával – ezt mondja az ÚR –, hogy **törvényemet a bensőjükbe helyezem, a szívükbe írom be**, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek. És nem tanítja többé senki a felebarátját és senki a testvérét ekképpen: Ismerjétek meg az Urat! Mert ők mindnyájan ismernek majd engem, kicsinytől a nagyig – ezt mondja az ÚR –, mert **megbocsátom bűneiket, és vétkeikről többé nem emlékezem meg**.

Ez 36:24-27 Kiviszlek benneteket a népek közül, összegyűjtelek titeket minden országból, és beviszlek benneteket a ti földetekre. **Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítalak titeket**. Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek. Elveszem testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. **Lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy rendelkezéseim szerint járjatok, törvényeimet megtartsátok és betöltsétek**.

Szabadító ígérete

Ézs 9:2, 6-7 A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. Akik a halál árnyékának földjén laknak, azok fölött fény ragyog föl... Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz. Így nevezik: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége Dávid trónján és királysága fölött, mert fölemeli és megerősíti azt jogosság és igazság által, mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete teszi ezt.

Aki föláldozza magát a nép lázadásaiért

Ézs 53:5, 8, 12 És ő megsebesítettett **bűneinkért ("lázasainkért")**, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünk büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyultunk meg... A fogságból és ítélethől ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földjéről, hogy **népem bűnéért ("lázasáért")** lett rajta vereség?!...Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a **bűnösök ("lázasók")** közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozta, és a **bűnösökért ("lázasókért")** imádkozott!

A fogság időszaka alatt, nem meglepő módon, különösen is felerősödnek az Isten országa eljövételére vonatkozó ígéretek. Egy **Dániel** nevű zsidó ifjú, Józsefhez hasonlóan, nagyon magas pozícióba kerül a Babiloni birodalomban és ő is megfejtí az idegen uralkodó álmát egy többféle anyagból álló nagy állószoborról, melyek az eljövendő világbirodalmakat jelképezik. Az álom azzal ér véget, hogy egy kő összezúzza az állószobrot. A kő Isten eljövendő országát jelképezi, mely egy nap minden evilági hatalmat és birodalmat meg fog semmisíteni.

Dán 2:35-36 A kő pedig nagy hegygé lett és betöltötte az egész földet. **Ez az álom.**

Isten álma továbbra is él! Sőt! A fogság ideje alatt, Salamon idejéhez hasonlóan, idegen királyok és uralkodók ismerik el Izrael Istenét és hódolnak be az ő uralmának. Izrael Istenének dicsősége Izrael legsötétebb időszakában is beragyogja a világot!

Dán 4:34 És az idő elteltével én, Nabukodonozor, szemeimet az égre emeltem, és az én értelmem visszajött, és **áldottam a felséges Istent, és dicsértem és dicsőítettem az örökké élő, kinek hatalma örökkévaló hatalom és országa nemzedékről nemzedékre megáll.**

Dán 6:25-26 Akkor Dárius király írt minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész földön lakozának: Én tőlem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmamnak minden országában **féljék és rettegjék a Dániel Istenét; mert Ő az élő Isten, és örökké megmarad, és az Ő országa meg nem romlik, és uralkodása mind végig megmarad.**

Az Isten országa eljövételét váró zsidók számára legfontosabb ígéretet pedig maga Dániel álmodja meg:

Dán 7:13-14 Láttam éjszakai látomásokban, és íme az ég felhőiben mint valami **emberfia** jött; és ment az Öreg korúhoz, és elébe vitték Őt. **És adott neki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv Neki szolgált; az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik.**

Dán 7:27 Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok **nagysága átadatik a magasságos eggek szentei népének; az Ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.**

De vajon, hogy fog mindez megvalósulni? Nos, erre további négy évszázadot kell várunk.

Negyedik szín: Jézus Király színrelépése (a drámai fordulat)

Az asszony magva és a Kígyó magva közti háború tovább folytatódott és sokáig úgy tűnt, hogy az Ördög serege elsöprő győzelmet arat Isten hadserege felett (ld. az ún. intertestamentális időszak viszontagságait, trónviszályait és háborúit). Ám a legreménytelenebbnek tűnő pillanatban (kétezer évvel ezelőtt) a próféták által megígért Szabadító, a Nagy Király emberi formában, váratlanul megjelenik a csatamezőn.

Jn 1:14 Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott [gör. *sátorozott*], és láttuk az Ő **dicsőségét**.

Isten maga jött el Jézus Krisztus személyében ismét a földre, hogy velünk, emberekkel lakhasson.

Mt 1:21-23 Fiat szül, és nevezd őt Jézusnak, mert **ő szabadítja meg népét bűneiből**. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: “Íme a szűz fogan méhében és fiat szül, akit Immánuelnek neveznek, amely azt jelenti: **Velünk az Isten.**”

Az ÓSZ minden fontosabb szála (Ábrahám és Dávid vonala) Jézusban fonódik össze. Mindennél beszédesebb Máté evangéliumának bevezető mondata:

Mt 1:1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségekönyve.

És amikor Jézus a nyilvánosság elé lép, bejelenti Isten országa eljövételének az örömhírét.

Mk 1:14-15 Betelt az idő, és **elközelített az Isten országa**; térjete meg, és **higgyetek az evangéliumban!**

Az „evangélium”, összhangban az ÓSZ-i értelmezéssel (ld. fentebb), ez esetben két dolgot jelent: Isten testet öltött, hogy 1. megszabadítsa népét a bűn és a Sátán (Kígyó) rabságából (Mt 1:21), megbocsátva ellene való lázadásukat (2 Kor 5:19-21) és 2. hogy megváltoztassa a világrendet, azaz hogy megtörje a Kígyó hatalmát és visszavegye a Sátántól a föld feletti uralmat. Jézus egész földi szolgálata egy a Sátán és seregei ellen indított katonai offenzíva volt, melynek megkoronázásaként egy sorsfordító ütközetben, **halála és feltámadása által**, végzetes csapást mért az Ördögre és büszke seregére. Az asszony Magva a Golgotán végérvényesen **a Kígyó fejére taposott**, mellyel örökre megpecsételte az Ördög sorsát, megváltoztatta a világ hatalmi struktúráját és eldöntötte az ősidők óta vívott háború kimenetelét. Erről a kozmikus győzelemről szólnak az alábbi Igék is:

Zsid 2:14 Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő [Jézus] is hasonlatosképpen részese lett azoknak [azaz Jézus is emberi testet öltött magára], hogy **a halál által megsemmisítse** azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik **az ördögöt**,

Kol 2:15 [Isten] Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk a kereszten.

1 Jn 3:8 Azért jelent meg az Isten Fia, hogy **az ördög munkáit megsemmisítse**.

Noha Krisztus a kereszten „megsemmisítő” győzelmet aratott a bűn, az ördög és a halál felett és megnyerte ugyan a háborút, a háború messze nem ért véget, sőt még ádázabbá vált a küzdelem, és azóta még több áldozatot követel. A halálosan megsebesített ősellenség (Sátán) nem nyugodott bele a vereségébe és tajtékzó dühében, minden megmaradt erejét latba vetve Krisztus győztes serege

ellen fordult (1 Pét 5:8, Jel 12:12-17). Ezért a győztes Hadvezér, a feltámadása után, azonnal hozzálátott egy újabb és az Ördög számára még rettenetesebb hadsereg megszervezéséhez, mely a vérevel megváltott, bűneiktől megtisztított emberekből (zsidókból és nem zsidókból) áll, és ami kezdetben csupán 11 főt számlált. Jézus Király a következő csatakiáltással küldte harcba az ő seregét:

Mt 28:18-20 Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. ¹⁹ **Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket,** megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, ²⁰ **Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.**

Isten álma, egészen pontosan Isten *az ember által gyakorolt* dicsőséges földi uralmának helyreállításáról szól. Ezt fejti ki a Zsdókhhoz írt levél, amikor a szerző a 8. zsoltsárt idézi, melyben a zsoltsáíró az ember Istentől kapott uralkodói megbízatásán elmélkedik:

Zsid 2:6-8 (Zsolt 8:4-6) Micsoda az **ember**, hogy megemlékezel róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál, **dicsőséggel és tisztességgel koronáztad meg őt és úrrá tetted kezeid munkáin. Mindent lábai alá vetettél!"**

Kik vagyunk mi, emberek, hogy Isten ilyen óriási feladatot bízott ránk?! De a szomorú helyzet az, hogy az ember elbukott ezen uralkodói megbízatásában és nem hajtotta uralma alá a földet (hanem átjátszotta azt a Sátánnak). Ez a szomorú ténytet állapítja meg a levél szerzője, amikor így folytatja:

Zsid 2:8-9 de most még nem látjuk, hogy neki [értsd: az embernek] minden alávetetett. **Azt azonban látjuk, hogy Jézus**, aki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért **dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg.**

Nem látjuk, hogy az ember uralkodna a teremtett világ felett, de látjuk Jézust, aki ezt az uralmat visszaszerezte, mint tökéletes ember (új Ádám)! Ami a fenti dánieli prófécia beteljesedésének a kezdetét jelenti:

Dán 7:13-14 Láttam éjszakai látomásokban, és íme az ég felhőiben mint valami **emberfia** jött; és ment az Öreg korúhoz, és elébe vitték Őt. **És adott neki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv Neki szolgált;** az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik.

Negyedik felvonás (Újjáteremtés)

Hogyan kellene tehát kiteljesednie Isten álmának? Hogyan fogja betölteni Isten dicsősége a Földet? Isten Krisztusban megváltott, bűntől, szégyentől, félelemtől és az állandó lelkiismeret-furdalástól megszabadított gyermekei, vagyis **Isten helyreállított, újjáteremtett képmásai** által! Ők Krisztus hadserege, akik be kell, hogy népesítsék és Krisztus (Dávid igazi Magva!) vezetésével, az *evangélium szóban és tettekben történő hirdetése által*²⁹ az uralmuk, még pontosabban, Isten uralma alá kell, hogy hajtsák az egész földet, minden nép között hirdetve Isten dicsőségét és Isten országának eljövételét. Így fog elterjedni, legalább is így kellene elterjednie Isten országának, azaz az Ő dicsőséges uralmának az egész teremtett világon. Így kellene előkészítenie Krisztus hadseregének az

²⁹ Ld. "[Holisztikus misszió?](http://istenalma.hu/node/25)". (<http://istenalma.hu/node/25>)

egész földet (minden népet és minden embert) és így kellene felkészülnünk nekünk magunknak is a Király érkezésére, az új Jeruzsálem és benne Isten dicsőséges jelenlétének földre szállására, Isten mindenki számára nyilvánvaló dicsőséges földi uralmának eljövételére.³⁰ Ezt a csodálatos jövőt vetíti előre a Jelenések könyve:

Jel 21:1-4 Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: ìmé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

A menny és a Föld végre ismét összhangba kerül, azaz "megbékél" egymással:

Ef 1:10 Az idők teljességének rendjére nézve, hogy **ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban**, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak.

Kol 1:20 És hogy Őáltala **békéltessen meg mindent** Magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Őáltala mindent, ami csak van, **akár a földön, akár a mennyekben**.

Az ősi „missziói” parancs, tehát, egy új formában ugyan, de továbbra is érvényben van!

1 Móz 1:28	Mt 28:19
„Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a földet és hajtsátok a birodalmatok alá!”	„Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket...”

„Töltsétek be a földet” azaz „menjete el”! Ki a kényelmi zónánkból! „Szaporodjatok és sokasodjatok...és hajtsátok birodalmatok alá [a Földet]” azaz „tegyetek tanítványokká minden népeket...”! Tanítsátok meg nekik, mit jelent Isten uralma alatt élni ezen a világon! Nem véletlen, hogy az Apostolok cselekedetei és az ÚSZ-i levelek is *az 1 Móz 1:28 nyelvezetét használva mutatják be az evangélium (és Isten országának) terjedését*, ld. Kol 1:6, 10; Apcsel 6:7; 12:24; 19:20.³¹

Ez pedig annak az ézsaiási prófécianak a beteljesedése, mely így szól:

Ézs 66:18-20 Eljön az idő [és ebben az időben élünk most!], hogy minden népet és nyelvet egybegyűjtsék, hogy eljövén, **meglássák az én dicsőségemet**.¹⁹ És tesztek köztök jelt, **és küldök közülük megszabadultakat a népekhez**,... amelyek rólam nem hallottak, **és nem**

³⁰ Kálvin így fogalmaz: „hogyan nyugodtan és ellenkezés nélkül engedelmeskedjék neki minden teremtmény...hogyan Isten intésére engedelmesen rendeztessék be a föld...” (Kálvin János, *Evangéliumi harmóniák*, 215.)

³¹ Ld. ennek kifejtését a ["Továbbra is érvényben van a teremtési mandátum?"](http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/mindig%20ervenyben%20van%20a%20teremtesi%20mandatum.pdf) c. írásban (<http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/mindig%20ervenyben%20van%20a%20teremtesi%20mandatum.pdf>). A Károli úgy fordítja az 1 Móz 1:28-ban található héber felszólítást (פְּרוּ וּרְבוּ, *pörú urövú*), hogy "szaporodjatok és sokasodjatok", ami szó szerint azt jelenti: "legyetek gyümölcsözők/teremjete gyümölcsöt és sokasodjatok/növekedjete szám szerint". A fenti ÚSZ-i görög igehelyek ezt a fordítást követik (καρποφορούμενοι καὶ αὐξανόμενοι, *karpofronumenon kai aukszanomenon*, "gyümölcsöt teremve és növekedve"), vagy az LXX az ÓSZ görög fordítása) által használt szóösszetételt használják (αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, *aukszaneszthe kai pléthüneszthe*, "növekedjete és sokasodjatok").

látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között. ²⁰ **És elhozzák minden testvéreiteket minden népek közül** ajándékol az Úrnak.

vö.: Ézs 40:5; Jel 7:9-12.

Jézus követőinek (a „megszabadultaknak”) ugyanúgy el kell menniük az egész Földre, minden néphez, azaz be kell népesíteniük a Földet és ugyanúgy el kell szaporodniuk (meg kell sokszorozniuk magukat azáltal, hogy minél több embert tanítvánnyá tesznek), mint az első emberpárnak. Ugyanúgy az uralmuk alá, azaz a Messiás Király uralma alá kell hajtaniuk az egész Földet azáltal, hogy tanítvánnyá tesznek minden népeket és a Krisztusnak való engedelmségre készítetik őket az evangélium hirdetése által (vö. Rm 1:4-5; 15:18; 16:26), mint Ádámnak és Évának, míg be nem teljesedik mindaz, amiről Pál így ír a Filippi levélben:

Filippi 2:10-11 Hogy a **Jézus nevére minden térd meghajoljon**, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. ¹¹ És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus úr az Atya Isten dicsőségére.

Vagy ahogy János írja:

Jel 11:15-17 A hetedik angyal is trombitála, és nagy szózatok lőnek a mennyben, amelyek ezt mondják vala: **E világnak országai** [gör: *a világ*, tehát mind a menny, mind a föld *feletti uralom*] **a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek**, a ki örökkön örökké uralkodik... Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál és aki eljövendő vagy; **mert a te nagy hatalmadat kezdedhez vetted, és a te uralkodásodat elkezdted.**

Ezért olvashatjuk a Jelenések könyve végén:

Jel 21:24-26 És a **nemzetek**, akik megtartatnak, annak [Jézusnak] világosságában járnak; és **a föld királyai** az ő dicsőségüket és tisztességüket abba [a mennyből alászállt új jeruzsálembe] viszik. ²⁵ És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); ²⁶ És a **nemzetek** dicsőségét és tisztességét abba viszik.

Ezt vetítette előre a napkeleti bölcsek (magasrangú állami tisztségviselők) látogatása a Messiás Királygyermeknél, akik a kincseikkel hódoltak a Messiás-gyermek előtt (Mt 2:11). Erről a jövőről beszél Ézsaiás és Jeremiás és sok más próféta is:

Ézs 11:9 Nem ártnak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, **mert teljes lesz a föld az Úr ismeretével**, mint a vizek a tengert beborítják.

Ézs 45:23 Magamra esküdtem és igazság jött ki számból, egy szó, mely vissza nem tér: hogy **minden térd** nékem fog meghajolni, rám fog esküdni **minden nyelv!**

Jer 31:34 És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert **ők mindnyájan megismernek engem**, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.

Amiképpen szó szerint beteljesedett Jézus első eljövetelekor a Zak 9:9 („*imé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító Ő; szegény és szamárháton ül, azaz nőtényszamárnak vehén.*” vö. Mt 21:5), ugyanúgy hinnünk kell azt is, hogy szó szerint be fog teljesedni a folytatás, a **Zak 9:10** is: „**és uralkodik tengertől tengerig, és a folyamtól a föld határáig.**” Egy sokkal teljesebb mértékben, mint ahogy az Salamon idejében megvalósult (ld. fent Zsolt 72:8).

Zak 14:9 És az Úr lesz **az egész földnek királya**, e napon egy úr lesz, és a neve is egy.

Erről szóló dicshimnuszok tömkelegét találjuk Izrael „gyülekezeti énekeskönyvében”, a Zsoltárok könyvében is:

Zsolt 22:27 Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz **a föld minden határai**, és leborul előtted **a pogányok minden nemzetsége**.

Zsolt 46:10 Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten! Felmagasztaltatom **a nemzetek közt**, felmagasztaltatom **a földön**.

Zsolt 66:4 Az **egész föld** leborul előtted; énekel néked énekli a te nevedet.

Zsolt 72:8-11 És uralkodjék egyik tengertől a másik tengerig, és a nagy folyamtól a föld határáig... Hajoljanak meg előtte **mind a királyok**, és **minden nemzet** szolgáljon néki.

Zsolt 86:9-10 Eljönnek **a népek mind**, amelyeket alkottál, és leborulnak előtted Uram és dicsőítik a te nevedet. Mert nagy vagy te és csodadolgokat művelsz; csak te vagy Isten egyedül!

Zsolt 138:4-5 Magasztal téged, Uram, **e földnek minden királya**, mikor meghallják szádnak beszédeit, És énekelnek az Úrnak útairól, mert nagy az úr dicsősége!

Vö. 1 Kr 16:23-33; Jel 21:24-26; Zsolt 47:1-3; 72:8, 11; stb.

Vagy ahogy az egyik jól ismert Hallelujah énekünkben áll (és talán eddig fel sem tűnt, hogy miről is éneklünk): **"Záporként hull majd az áldás, Jézusé lesz ez a föld; Szent neve és diadalma Halmot és völgyet betölt."**³²

Hisszük, hogy továbbra is ez a végcél? Hisszük, hogy Isten továbbra is ezt a jövőt tartogatja számunkra? Vagy idő közben meggondolta magát és álma kudarcot vallott? Pál apostollal együtt csak annyit mondhatunk: Távol legyen! *"Isten dicsősége be fogja tölteni és át fogja hatni az egész új Eget [és új Földet], nem csak egy központi helyen lesz jelen. Bárhová megyünk majd az új Égen [és új Földön], mindig Isten teljes dicsőségének közvetlen közelében leszünk. Az örökkévalóságban soha sem leszünk megfosztva többé az Istennel való közvetlen, zavartalan szeretetközösségtől."*³³ Ez lesz Isten végső válasza a Mi Atyánk imádságára.

Mi továbbra is ugyanannak a hihetetlenül izgalmas kozmikus drámának vagyunk a szereplői és letéteményesei, mint amiről az ÓSZ-i próféták és szentírók beszéltek. Ugyanaz a világmépünk, ugyanaz a jövőképünk, amiért a próféták, Krisztus és az apostolok az életüket is készek voltak föláldozni, mert hitték a hihetlent és meg voltak győződve róla, hogy akkor is be fog telni a föld az Úr dicsőségével, akkor is el fog jönni Isten országa a földre és akkor is az uralma alá fog hajtani minden nemzetet és népet, ha a körülmények és Isten népének megátalkodott hitetlensége épp az ellenkező irányba mutat!³⁴

³² 402. Hallelujah: "Záporként hull majd az áldás".

³³ Steven J. Lawson, *Heaven Help Us!* (Colorado Springs, CO: NavPress, 1995), 142.

³⁴ Ezt a hitet Ábrahámától örökölték: "A ki reménység ellenére reménykedve hitte..." (Rm 4:18). Isten ugyanezt a reménytelen kilátások ellenére is reménykedő hitet várja el tőlünk, gyermekeitől, vagyis azt, hogy ne azt higgyük, amit látunk, hanem azt lássuk, amit hiszünk. Ebbe a csodálatos jövőbe, még pontosabban az ezt a csodálatos jövőt megvalósítani képes mindenható Istenbe vetett hit kellene, hogy igazán motiváljon bennünket a bűn hatásának megfékezésére és az ősi átok visszaszorítására az életünk minden területén. Mi a teremtett világ megújításán fáradozó Isten által küldött „I-FOR” (békevégrehajtó) katonai alakulat vagyunk!

Egy alapvető félreértés

A fentiekből remélhetőleg világossá vált, hogy Isten álma első sorban **nem rólunk szól**. Nem a mi személyes üdvösségünk áll Isten figyelmének középpontjában, hanem az Ő dicsősége és országának eljövetele az egész teremtett világra (beleértve a mi személyes életünket is). És pontosan erről szól az evangélium.³⁵ A mi személyes megújulásunk, azaz Isten uralmának kiterjesztése a mi személyes életünkre (ez az evangélium *személyes* vetülete) ennek a megkezdődött isteni uralomnak egy nagyon fontos része, de maga az evangélium ennél sokkal többről szól! Könnyen zsákutcába futhatunk az írásértelmezésünkben, ha csak az evangélium szűkebb értelmét tartjuk szem előtt a Biblia olvasásakor, t.i. a mi személyes megváltásunkat.³⁶ Figyeljük meg, mennyire áthatja Jézus és az apostolok szolgálatát Isten országa eljövetele. Ahogy korábban láttuk, Jézus ennek meghirdetésével kezdi földi szolgálatát:

Mk 1:15 És mondván: Bétölt az idő, és **elközelített az Istennek országa**; térjete meg, és higgyetek az **evangéliumban**.

Eljött a Király, Dávid Fia! Térjete észhez és hódoljatok be a Királynak, vö. Zsolt 2:10-12!

Mt 4:23 És bejárá Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és **hirdetve az Isten országának evangéliumát**, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtelenséget.

Jézus annak az örömhírét ("evangéliumát") jelenti be, hogy az Ő személyében Isten országa végre betört a mi földi világunkba, Isten álma végre valóban elkezdett beteljesedni. Ennek az evangéliumnak a hirdetésére szólítja fel az Őt követni akarókat is:

Lk 9:60 Mondta pedig neki Jézus: Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat: te pedig elmenvén, **hirdesd az Isten országát**.

Miről tanította a feltámadott Jézus a tanítványait 40 napon át?

Apcsel 1:3 Kiknek az ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy ő él, negyven napon át megjelenvén nekik, és szólván **az Isten országára tartozó dolgokról**.

Ugyanez volt Pál figyelmének és üzenetének középpontjában is (ezzel kezdődik és ezzel végződik az Apcsel):

Apcsel 28:31 Prédikálván az **Istennek országát** és tanítván **az úr Jézus Krisztus felől való dolgokat** teljes bátorsággal, minden tiltás nélkül.

Azaz, hogy miként tört be erre a Földre Isten országa Jézus Krisztus által, és hogy miként terjed feltartóztathatatlanul azóta is és hogy mi mindebben Krisztus követőinek a felelőssége. A fent idézett Jel 11:15 is erről, azaz Isten álmának beteljesüléséről, Isten uralmának földi kiteljesedéséről szól.

³⁵ Ld. „[Mi az evangélium?](http://istenalma.hu/sites/default/files/evangelium/miazevangelium.pdf)”. (<http://istenalma.hu/sites/default/files/evangelium/miazevangelium.pdf>)

³⁶ Kiváló példa erre a Római level, ahol Pál nagyon sokat beszél az evangélium személyes vonatkozásáról, de mindezt az evangélium tágabb értelmezésébe ágyazva teszi (ld. Rm 1:1-4).

Nem énbennem, nem az én személyes megváltásomban csúcsosodik ki tehát Isten üdvterve, hanem Isten mindenre (mennyre és a földre is) kiterjedő dicsőséges uralmának helyreállításában!³⁷ Ez lehet, hogy sokakat meghökkent, ami nem baj, mert ez tényleg meghökkentő. Nem Isten van értem, hanem én vagyok Istenért és az Ő országáért! „Nem a Nap kering a Föld körül, hanem a Föld a Nap körül”, ahogy egy népszerű angol teológus mondta.³⁸ Az **egész teremtett világ megújítása, helyreállítása, azaz Krisztusnak történő behódoltatása** a cél (nem annak elpusztítása vagy megsemmisítése)³⁹ és nem csupán az én személyes üdvösségem!

Isten megváltott ÚSZ-i népe, az Egyház, ebben a kozmikus helyreállítási tervben *kulcsfontosságú szerepet* játszik. Mi, Krisztus Teste vagyunk Isten tervének a *motorja*, mi vagyunk Jézus Krisztusban az *első zsenge*, az *új teremtés*, a *helyreállított „Izrael”*, az *újja teremtett világ kezdete*.⁴⁰ Mi vagyunk az élő bizonyítéka Isten álma megvalósulásának, t.i. hogy amiképpen Isten elkezdett minket, az ő népét, hit által megújítani, újjáteremteni, újjászülni Krisztusban, úgy fogja az egész világot is megújítani és újjáteremteni!

Jak 1:18 Az Ő akarata szült minket [újja] az igazságnak ígéje által, **hogy az Ő teremtményeinek [t.i. az Ő újjáteremtésének] valami zsengeje legyünk.**

A zsenge vagy első termés egy ízelítő csupán, ami jelzi, hogy az aratás már megkezdődött ugyan, de a termés java még csak ezután várható. A mi újjászületésünk Krisztusban csupán a kezdete Isten egész világot megújító munkájának. A java még hátra van. A Jel 21:5 szerint a teremtett világ megújítása nem csak Krisztus második eljövételével fog megkezdődni, hanem már most is zajlik: „*íme, mindent újja teszek*”.⁴¹ Ha precízen akarunk fogalmazni, akkor azt mondhatjuk, hogy a teremtett világ megújítása és visszahódítása (Isten álmának beteljesedése) Jézus első eljövételével már **megkezdődött** és azóta is **folytatódik**, Jézus második eljövételével pedig majd **befejeződik**. Más szavakkal Isten álma beteljesedésének van egy *kezdete, kibontakozása* (jelen üdvtörténeti korszak, a **már de még nem** feszültsége, ld. lent) és *kiteljesedése*.⁴²

Mi vagyunk tehát az első zsenge, a nekünk ajándékozott Szentlélek pedig a *garanciája, záloga, biztosítéka* és *pecsétje* Isten álma megvalósulásának.

Ef 1:13-14 Akiben ti is, miután hallottátok az igazság beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is, **megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével, Aki záloga a mi örökségünknek.**

Vö. Rm 8:19-23; 2 Kor 1:22; 5:5

³⁷ Az evangélium ezen tágabb meghatározását ld. még Ézs 40:9-11, 52:7, 61:1-ben. Jézus is ezekre az ígehelyekre alapozva hirdeti meg az *Isten országának* evangéliumát.

³⁸ Nem mi vagyunk a világegyetem közepe. Nem Isten kering körülöttünk. Mi keringünk Isten körül. vö. N. T. Wright, *Justification*, (Downers Grove, IL: IVP, 2009), 19-20, 23.

³⁹ “Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, **míglen** újjáteremtetnek [gör. ἀποκατάστασις, *apokatasztaszisz*, **helyreállítatnak**] **mindenek**, amikről szólt az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva.” (Apcsel 3:21 vö. Mt 19:28) Ld. minderről bővebben a „[Megtisztítás vagy megsemmisítés?](http://istenalma.hu/sites/default/files/megujitas%20vagy%20megsemmisites%2020150403.pdf)” c. fejezetet (<http://istenalma.hu/sites/default/files/megujitas%20vagy%20megsemmisites%2020150403.pdf>).

⁴⁰ “Azért ha valaki Krisztusban van, **új teremtés az**; a régiek elmúltak, ímé újja lett minden.” (2Kor 5:17, vö. Gal 6:15!)

⁴¹ Itt egy jelen idejű aktív ige szerepel (καὶνὰ ποιῶ), mely folyamatos cselekvésre utal.

⁴² Meglepőnek tűnhet, de ugyanez igaz a mi személyes üdvösségünkre is, az üdvösségünknek is van egy kezdete (2 Tim 1:9; Ef 2:8; Tit 3:5), kibontakozása (Fil 2:12-13; Zsid 7:25; 1 Kor 1:18; 15:2), kiteljesedése (Mt 24:13).

És mi a mi örökségünk? A bűntől megtisztított, megújított Föld (Mt 5:5; Zsolt 37:11,22, 29; Péld 37:9,11,22; 37:29; Ézs 60:21) és az arra alászálló új Jeruzsálem (Zsid 12:22; 13:14; Gal 4:26; Jel 3:12; 21:2, 10)!⁴³ A mi személyes megújításunk/üdvösségünk messze túlmutat tehát és túl is kell, hogy mutasson önmagunkon, személyes lelki életünk és Istennel való személyes kapcsolatunk ápolásán. Isten földi uralmának, országának terjedése és helyreállítása a cél! Isten népének küldetése van!

Isten álma kibontakozása: a már, de még nem feszültsége

Jézus Krisztus, kereszthalála és feltámadása által *már* megkezdte királyi uralkodását a föld fölött (Mt 28:18-20; Ef 1:19-23; Jel 7:14; 19:16). Jézus első eljövetele az egész teremtett világ megújulásának, vagyis Isten uralma alá hajtásának a kezdetét jelenti.

Egy az ellenséges csapatok által megszállt, de *hazai* területen kell tehát harcolnunk. Albert Wolters ezt így fogalmazza meg: *„Isten hídfőállást épített ki a teremtettségben, de továbbra is az egész területre tart igényt. Mi most éppen a döntő csata után vagyunk – amelyet Krisztus már megnyert –, de még az egész terület nincs a győztes ellenőrzése alatt. A hadiállapot még fennáll Krisztus katonái és a Sátán erői között, a harc célja pedig a legyőzött ellenség utolsó ellenállási pontjainak felszámolása.”*⁴⁴

A status quo tehát már megváltozott, a misszióknak köszönhetően egyre többen kezdenek átállni Sátán seregéből Krisztus győztes hadseregébe. Az ellenség azonban nem akar belenyugodni a vereségbe és kétségbeesetten próbálja megtartani hatalmát a földön élő emberek és a teremtett világ (a föld) felett.⁴⁵ Péter azt írja, hogy a mi ellenségünk *“az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben.”*(1Pét 5:8) Vagy ahogy János mondja: *“mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, mint aki tudja, hogy kevés ideje van.”* (Jel 12:12) Háború van! Készüljete fel az Ellenség támadására. Hogyan?

Ef 6:11-13 Öltsetek magatokra az Isten teljes fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög minden ravaszságával szemben! Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen [akik felett Isten elsőprő győzelmet aratott a kereszten, ld. Kol 2:15], a sötétség világának urai ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek az ég magasságában vannak. Ezért **vegyétek fel az Isten teljes fegyverzetét,** hogy ellenállhassatok azon a gonosz napon, és mindent legyőzve megállhassatok...

Olyan ez, mint a II. Világháború egyik végső nagy sorsfordító ütközete, amely a szövetséges csapatok normandiai partraszállásával kezdődött meg 1944. június 6-án. A manóver **D-Day** néven vált ismertté. A sikeres partraszállásnak köszönhetően a náci birodalom uralma megtört ugyan Európa felett és Hitler sorsa örökre megpecsételődött, de a legádázabb harcok még csak ezután kezdődtek. Az ellenség feletti győzelem csak egy évvel később, 1945. május 8-án vált teljessé és véglegessé, mely napot **V-Day**-nek nevezték el. Krisztus kereszthalála Isten országának a *D-Day*-e, Jézus második

⁴³ Az örökségünkről bővebben ld. [„Milyen lesz a Menny?”](http://istenalma.hu/sites/default/files/Milyen%20lesz%20a%20Menny%2020121205.pdf)

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/Milyen%20lesz%20a%20Menny%2020121205.pdf>)! Egyesek szerint az új Jeruzsálem nem más, mint az újjáteremtett föld (Greg Beale). Mások szerint (én is ezek táborába tartozom) az új Jeruzsálem az újjáteremtett föld (és ég?) székhelye, fővárosa lesz.

⁴⁴ Albert M. Wolters, *Vissza a kezdetekhez*, (Ébredés Alapítvány, Pécel, 2006), 82-83.

⁴⁵ A mennyből már kivettetett a Sátán, ott nincs többé semi keresnivalója (Jel 12:9skk) és ezért most minden erejével a Föld ellen, Krisztus földi hadserege ellen támad.

eljövetele a *V-Day*. Mi a két esemény közti időszakban élünk, a győzelem biztos tudatában, a Sátán és csapatainak állandó ellenállásába ütközve és állandó zaklatásának kitéve. Az asszony Magva tehát eljött és *már* a Kígyó fejére taposott, de a Kígyó *még* nem múlt ki teljesen. Még nem teljesedett ki az egész teremtett világon Jézus uralma, nem vált még mindenki számára nyilvánvalóvá, Krisztus Sátán felett aratott győzelme. Ezért kell elmennünk a népekhez, hogy megismertessük velük az ő Királyukat. De nem szabad meglepődnünk azon, ha a népek és fejedelmeik továbbra sem akarnak tömegesen térdet hajtani az Isten Felkentje (Messiása), Jézus Király előtt. Ezzel a szomorú ténnyel szembesültek már az első tanítványok is:

ApCsel 4:24-26 Ezek pedig mikor hallották, egy szívvel-lélekkel felemelék szavukat az Istenhez, és mondának: Urunk, te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot, aki Dávidnak, a te szolgádnak szája által ezt mondatd: **Miért zúgolódtak a pogányok, és gondoltak a népek hiábavalóságokat? Felkeltek a föld királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Krisztusa ellen.**

Krisztus eljövételével és kereszten aratott győzelmével a népek lázadása még intenzívebbé, még nyilvánvalóbbá vált. Ám Krisztus győzelme minden látszat ellenére teljes és valóságos. Az Asszony Magva a Kígyó fejére taposott! Krisztus ezt a győzelmet általunk, az Ő hadserege (az Ő teste, földi megtestesülése) által juttatja *folyamatosan* érvényre e jelen üdvtörténeti korszakban. Ezért mondhatja Pál, hogy „*a békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar.*” (Rm 16:20)⁴⁶ És hogy mi *már* uralkodunk, Krisztussal együtt (Rm 5:17; Ef 2:5-6; Jel 5:10)! Ez azt jelenti, hogy mi, az egyház örököltük meg az ÓSZ-i Izrael kiváltságát, hogy „királyi papság”-ként képviselhetjük Isten uralmát a földön (1 Pét 2:9; vö. 2 Móz 19:6).

Ezért mondja azt Pál, hogy az egész teremtett világ, mely a bűn pusztító következményei miatt nyög, *“sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését!”* (Rm 8:19-22) Azaz ez az egész Ördög által megszállt teremtett világ várja Krisztus szövetséges felszabadító csapatainak megjelenését *már most és majd Jézus visszajövelekor egyaránt*. És ezért írja azt is, amikor a halottak jövőbeni feltámadásáról beszél, és ugyanezt a csodálatos, dicsőséges jövőt vázolja fel a korintusi gyülekezetnek, hogy *“erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgolkodva az Úr dolgában minden időben, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.”* (1 Kor 15:58) A mi “munkánk,” melyet Isten dicsőségére végzünk, Isten álma kibontakozását munkálja (vö. Jn 17:4)! Ugyanez a csodálatos jövő motiválta a Zsidókhöz írt levél “hithőseit” is az Istenhez való hűségére (Zsid 11:13-16). Ugyanezzel motiválja Pál a Kolossébelieket is az Istennek tetsző életre:

Kol 3:23-24 És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek **az örökségnek jutalmát**, az Úr Krisztusnak szolgáljatok [ne a Sátánnak]!

Ezért kezdi Ézsaiás is mindjárt az általa írt prófétai könyv bevezetőjében azzal, hogy felvázolja ezt a gyönyörű képet Isten eljövendő globális, földi békebirodalmáról (Ézs 2:1-4), hogy ezzel is emlékeztesse a népet arra, milyen csodálatos jövőnek lehetnének ők is a részesei. Majd erre a csodálatos jövőre alapozva így biztatja őket: *„Gyertek járjunk az Úr világosságában!”* (Ézs 2:5). Ha ilyen jövő vár ránk, ha ez a mi örökségünk, akkor gyertek, éljünk már most ennek a csodálatos jövőnek a fényében!

⁴⁶ Nem azt mondja, hogy Krisztus lába alatt (noha természetesen ez is igaz), hanem, hogy *a mi lábaink* alatt! Jézus Krisztus általunk juttatja érvényre a földön az általa kivívott teljes győzelmet az ősi Kígyó felett. Ez pedig azt jelenti, hogy Jézus Krisztusban mi, hívők is az asszony magva vagyunk, testületileg.

Nagyon fontos látnunk tehát, hogy Izrael és Isten mindenkori népének engedelmissége (szentsége) és küldetésének komolyan vétele mindig is kulcsfontosságú szerepet játszott Isten tervének/álmának megvalósulásában:

5 Móz 4:5-8 Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjétek azon a földön, amelybe bementek, hogy bírjátok azt. **Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcseségetek és értelmetek a népek előtt**, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! ⁷ Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az úr, a mi Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk? ⁸ És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, amelyet én ma adok elétek?!

Ugyanez igaz az ÚSZ népére is:

Mt 5:13-16 Ti vagytok a földnek sói; ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. ¹⁴ Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. ¹⁵ Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljk mindazoknak, akik a házban vannak. ¹⁶ **úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátoakat.**

Jézus pontosan erről beszél a missziói parancsban:

Mt 28:18 És hozzájuk menván Jézus, szóla nékik, mondván: **Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.** ¹⁹ Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, ²⁰ Tanítván őket, **hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek:** és ímé én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Mindenkinek meg kell tudnia, hogy a Messiás megkezdte az egész világra (mennyre és a földre is) kiterjedő királyi uralkodását, mely azáltal terjed, hogy a föld, az evangélium szóban és tettekkel történő hirdetése által, egyre inkább megtelik Jézus tanítványaival (Isten újjáteremtett, helyreállított képmásaival), akiknek a személyes életében és környezetében végre elkezdd érvényre jutni Isten akarata, Isten országa.⁴⁷ Akik, mint „királyok” és „királynők” Jézus Krisztustól kapott felhatalmazással uralkodnak már most is ezen a földön:

Rm 5:17 Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben **uralkodnak az egy Jézus Krisztus által** azok, akik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővölködésében részesültek.⁴⁸

Így kellene, hogy eljöjjön Isten országa. Mivel Jézus tanítványai nem csak imádkoznak Isten országá eljövételéért, hanem hisznek is benne, ezért ennek a csodálatos jövőnek a fényében élnek egy megszentelt életet, ezért a csodálatos jövőért harcolnak a (már valóban, de még nem teljesen) legyőzött Sátán és vesztes serege ellen egészen addig, míg a Király meg nem jelenik és minden nép az uralma alá nem hajtatik.

⁴⁷ S hogy ez mi mindenben nyilvánulhat meg, arra találsz jónéhány példát a [„Gyülekezet, mint kontraszt közösség”](http://istenalma.hu/node/44) c. függelékben (<http://istenalma.hu/node/44>).

⁴⁸ Az ÚSZ egészének fényében úgy tűnik számomra, hogy a szentek e jelen üdvtörténeti korszakban történő uralkodásáról van szó a Jel 20:4-ben is, vö. Ef 2:5-6. Ezt jelzi azt is, hogy Isten „királyi papságnak” nevez bennünket (1Pét 2:9).

1 Jn 3:3 És akiben megvan ez a reménység Őiránta, **az mind megtisztítja magát,** amiképpen Ő is tiszta.

2 Kor 7:1 Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, **tisztítsuk meg magunkat** minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket.

Isten álma kiteljesedése az utolsó ítéletben

Tudjuk azt is, hogy Isten álma a maga egészében majd csak a megújított földön, az ég és föld újjáteremtésekor fog megvalósulni (kiteljesedni), amikor Isten az utolsó ítéletben végre minden szennyt, mocskot, bűnt, vagyis minden az ő álma megvalósulását akadályozó tényezőt és embert ki fog irtani a teremtett világból az ördöggel és az ő démonaival együtt. Nagyon érdekes, amit János ír erről a Jelenések könyvében:

Jel 11:17-18 Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, a ki vagy és a ki valál és a ki eljövendő vagy; **mert a te nagy hatalmatod kezdedhez vetted, és a te országlásodat elkezdted.** ¹⁸ És megharagudtak a pogányok, **és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek,** és jutalmat adj a te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és a kik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; **és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.**

Erről beszél Pál is, amikor abban reménykedik, hogy „maga a teremtett világ is *megszabadul* a rothadandóság rabságától.” (Rm 8:21) Pál és az apostolok tehát nem is annyira a jelenlegi Föld elpusztulását várták, hanem sokkal inkább annak a bűnösöktől (a "Föld pusztítóitól") való megtisztítását illetve a bűn átka, jelenléte és pusztító hatása alóli felszabadulását.⁴⁹

Jézus azt ígéri a szelídeknek (tehát akik behódolnak Jézus Királynak), hogy ők örökölni fogják, nem a mennyet, hanem a „Földet” (Mt 5:5; Ézs 60:21; Zsolt 25:13; 37:9,11,22). Mindazok pedig, akik nem hajtanak térdet önként a Királyok Királya előtt és nem akarnak behódolni Neki az egyház missziója során, ki fognak gyomlálatni a Földről, vö. Péld 22:21-22; 10:30; Zsolt 10:16; 25:13; 37:9, 11, 22; 2 Pét 3:6, 9; Mt 13:40-43; 2 Thessz 1:6-10.

Hol a helyem a csatamezőn?

Ugyanígy a mi szolgálatunk, hivatásunk is Isten álma megvalósulásának fontos része! A mi Istentől kapott adottságaink, tehetségünk, lelki ajándékaink minden erőnkkel történő kamatoztatása is Isten dicsőségének terjedését kell, hogy szolgálja!⁵⁰ Jézushoz hasonlóan ránk is igaz, hogy

Jn 17:4 Én dicsőítettelek téged e földön: **elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál,** hogy végezzem azt.

1 Pét 4:10-11 Kiki **amint kegyelmi ajándékot kapott,** úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai; Ha valaki szól, mintegy Isten ígéit szólja; ha valaki

⁴⁹ Ld. minderről bővebben „[Megtisztítás vagy megsemmisítés](http://istenalma.hu/sites/default/files/megujitas%20vagy%20megsemmisites%2020150403.pdf)” c. függelék (<http://istenalma.hu/sites/default/files/megujitas%20vagy%20megsemmisites%2020150403.pdf>).

⁵⁰ Ld. a „[Hol a helyem a világban?](http://istenalma.hu/sites/default/files/elhivas%20teljes.pdf)” c. fejezetet (<http://istenalma.hu/sites/default/files/elhivas%20teljes.pdf>).

szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, amelyet Isten ad: hogy **mindenben Isten dicsőíttessék** a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké.

Fontos azt is leszögeznünk, hogy mi *nem azért* engedelmeskedünk, *nem azért* szolgálunk és nem azért próbálunk Istennek tetsző életet élni, *hogy kiérdemeljük* Isten kegyelmét, elfogadását, szeretetét, vagy hogy a cselekedeteink által próbáljunk megigazulni Isten előtt. Szó sincs erről! Mi *azért* engedelmeskedünk, *mert már elnyertük* mindezt Krisztusban és ezért *szabadon, örömmel, hálából, szenvedélyes vágyakozással* engedelmeskedünk Isten parancsainak és az Ő elhívásának azzal a céllal, hogy ezáltal is Isten országa terjedjen és minél előbb megvalósuljon az Ő akarata mint a mennyben, úgy a földön is. Nekünk, Jézus tanítványainak kell megtanítanunk (megmutatnunk) a világnak, hogy mit jelent Isten igazságt tükrözve, annak az élet minden területén érvényt szerezve élnünk ezen a földön! Jézus pontosan ezért halt meg: hogy ezt a küldetést beteljesíthessük.

2 Kor 5:21 Mert azt, aki bűnt nem ismert, bünné tette értünk, [azért] hogy **mi Isten igazsága legyünk őbenne.**

Rm 8:3-4 Mert a mi a törvénynek lehetetlen volt, mivel erőtlen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt elküldte az ő Fiát a bűnös testhez hasonló formában és elítélte a bánt a testben, **hogy a törvény igazsága beteljesüljön bennünk**, akik nem test szerint járunk, hanem a Lélek szerint.

Ilyen (az Isten igazságát tükröző) engedelmességre csak azok képesek, akiknek az életét már átformálta a (személyes értelemben vett) evangélium, Isten meg nem érdemelt megváltó szeretetének az örömhíre (2 Kor 5:21; Rm 5:5) és akikben Isten Lelke lakik. Jézus Krisztus kereszten aratott győzelme által megváltoztatott, bálványoktól megtisztított új szív tehát elengedhetetlen Isten tervének kibontakozásához.⁵¹ Isten tervének legfőbb akadálya mindig is Isten népének bálványimádása volt mind az Ó, mind az Új szövetség idején. Ezt a legfőbb akadályt háritotta el Jézus a kereszten. Ő valódi szabadulást szerzett a bálványaink és függőségeink rabságából,⁵² hogy képesek legyünk végre Istennek szolgálni.

1 Thessz 1:9 miként fordultatok a bálványoktól Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok.

Jézus *a helyes alapon, helyes motivációból fakadó engedelmességről* (szolgálatról) beszél a missziói parancsban is, nem érdemszerző vagy Isten szeretetének elnyerését célzó jócselekedetéről.⁵³ Ez alapján definiálja újra a család fogalmát is:

Mk 3:34-35 Azután elnézvéen köröskörül a körülötte ülőkön, monda: íme az én anyám és az én testvéreim. Mert **aki az Isten akaratát cselekszi**, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám.

⁵¹ Pál is összekapcsolja a bálványoktól való elfordulást Jézus eljövételének várásával, ld. 1 Thessz 1:9-10.

⁵² Minerről bővebben ld. "Mi a te bálványod" c. fejezetet. Pontosán ezt ígérte meg Isten az ÓSZ-ben az ő népének: **"És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket. És adok néktek új szívet és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek."** (Ez 36:25-27) Isten erre a szent küldetésre tisztít meg bennünket Jézus vérével minden bálványunktól, hogy az ő álma megvalósulásán, az ő országa eljövetelén munkálkodjunk teljes lényünkkel.

⁵³ Nincs semmi új a nap alatt, hiszen ugyanilyen, szívből fakadó, örömteli engedelmességet várt el Isten az Ő népétől már az ÓSZ-ben is, ld. 5 Móz 28:47!

Ez, vagyis Isten akaratának *hálás szívvel történő*, szenvedélyes teljesítése kell, hogy jellemezze Krisztus családtagjait, Isten országának állampolgárait. Erről kell, hogy felismerjék őket, ld. még a gyümölcsök és a fa kapcsolatát (Mt 7:15-21). Senki ne áltassa tehát magát azzal, hogy Jézus katonája, ha közben nem engedelmeskedik a Királynak. Jézus nyíltan megmondja Izrael ellene lázadó vallási vezetőinek is, látva azok és az akkori zsidó nép „gyümölcstelenségét”:

Mt 21:43 Elvételtek tőletek az Isten országa, és oly népnek adatik, **amely megtermi annak gyümölcsét.**

Mivel a test szerinti Izrael nem töltötte be Istentől kapott kiváltságos küldetését és felhagyott Isten országának terjesztésével, nem törődve többé Isten álmával, Isten is megfosztotta őket ettől a privilégiumtól és az ÚSZ-i, zsidókból és nem zsidókból álló, nem faji alapon, hanem a Krisztusba vetett hit alapján szerveződő, választott népre (az új Izraelre, a keresztyén egyházra) bízta Isten országának terjesztését, vö. 1 Pt 2:9-10.⁵⁴

Mindezek fényében talán még érthetőbbé válnak az olyan Igék is, mint a Mt 6:33 vagy az 1 Kor 10:31.

Mt 6:33 Ne aggodalmaskodjatok a ti életek felől...! Hanem **keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát**; és ezek mind megadatok nektek.

Munkálkodjatok teljes erőbevetéssel azon, hogy Isten országa az egész földre kiterjedjen! Legyen Isten országának az eljövetele a ti legfontosabb életcélotok, - mondja Jézus. Minden mást ennek a célnak kell alárendelnünk! Isten pedig azt ígéri, hogy minden *ehhez szükséges* erőforrást biztosítani fog számunkra.

1 Kor 10:31 Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekszetek, **mindent az Isten dicsőségére cselekedjete.**

Vagyis lebegjen előttem szüntelenül Isten álma, t.i. hogy egy nap az Ő dicsősége fogja beragyogni az egész Földet. Ez a csodálatos jövő kell, hogy betöltsön minket életünk minden pillanatában és minden dolgunk végzése közben.

„Nem arra teremtettünk, hogy buta videojátékokkal játsszunk, hanem hogy harcoljunk!” - mondta egyszer egy tüzes baptista prédikátor.⁵⁵ Isten pedig azt mondja, hogy Nála van minden, amire szükségünk van a harchoz és a győzelemhez, és Ő mindent megtett és megtesz értünk annak érdekében, hogy Isten országa, Krisztus vezetésével végre elérkezzen a Földre. Benne, a Vele való mély, meghitt, bensőséges szeretetkapcsolatnak köszönhetően megvan mindenünk,⁵⁶ amire csak szükségünk lehet ahhoz, hogy az Ő országa képviselőiként Neki tetsző, szívből engedelmes életet éljünk Isten álma megvalósulása érdekében, és hogy beállva Istentől rendelt hivatásunkba,⁵⁷ Krisztus visszahódítson magának minden életterületet és az egész földet felszabadatítsa a Sátán uralma alól. Mi már nem vallhatunk kuradrcot, hiszen egy tökéletes Királyunk és Hadvezérünk van, aki tökéletes bűnbocsánatot szerzett nekünk. Ha hiszünk Benne, ha hisszük, hogy Ő a „Krisztus, az élő Isten Fia”, akkor az ő vezetésével a pokol kapuit fogjuk döngetni és be is fogjuk dönteni azokat a kapukat:

⁵⁴ Ld. minderről bővebben a „Templom és Isten dicsősége” c. fejezetet.

⁵⁵ Paul Washer, *“Be a Man...Biblically!”* <http://www.youtube.com/watch?v=xZ0-kJW3nz4&feature=fvst>. Ld. Mt 16:18; 2 Kor 10:3-6; Ef 6:10-18. A videojátékok helyébe sok más hiábavalóságot is behelyettesíthetnénk.

⁵⁶ Rm 8:32; 2 Pét 1:3.

⁵⁷ Ld. ["Hol a helyem a csatamezőn?"](http://istenalma.hu/sites/default/files/elhivas%20teljes.pdf) c. fejezetet (<http://istenalma.hu/sites/default/files/elhivas%20teljes.pdf>).

Mt 16:18 De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán [Péter Jézusról szóló hitvallásán] építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.⁵⁸

Hogyan telik meg tehát a Föld az Úr dicsőségével? (Összefoglalás)

1. *A kersestyén misszió, azaz az evangélium szavakban és tettekben történő hirdetése által.* Minél több ember megtér, annál több ember életében fog megvalósulni Isten akarata, annál többen fogják ezen a földön Istent dicsőíteni. Egyrészt dicsőítik Istent azok, akik cselekszik Isten akaratát (azokban a jó cselekedetekben járnak, amelyeket előre elkészített Isten, vö. Ef 2:10), másrészt azok is Istent dicsőítik, akik látják a mi jó cselekedeteinket (Mt 5:16).
2. *A lelki ajándékaink, táalentumaink használata és hivatásunk lelkiismeretes végzése által.* Egy helyen azt olvassuk, hogy Jézus, mint győztes hadvezér, a halálból való feltámadása után „Fölmert a magasságba, foglyokat vitt fogva,⁵⁹ és ajándékokat adott az embereknek.” (Ef 4:8) Használjuk ezeket az ajándékokat! Minél többen használják Istentől kapott adottságaikat és lelki ajándékaikat azon a területen, abban a hivatásban, munkakörben és társadalmi szférában, ahová Isten helyezi őket, annál jobban fog terjedni Isten országa, hiszen annál több életterület kerül Isten uralma alá, és ezáltal annál több területen fog megdicsőülni Isten (1Pét 4:10-11; Jn 17:4).⁶⁰ Nekünk keresztyéneknek kell megmutatnunk a világnak, hogy mit jelent Isten dicsőségét tükrözve mérnökként, orvosként, közgazdászként, pedagógusként, politikusként, feltalálóként, farmerként, óvónóként, nevelőszülőként, társasházkezelőként vagy teljesállású anyaként dolgozni. Ezért nagyon fontos a keresztyének társadalmi szerepvállalása és Istentől rendelt hivatásuk megtalálása is az evangélium szavakban és tettekben történő hirdetésén túl!⁶¹
3. *Jézus második eljövételével és az új Jeruzsálem földreszállásával.* A Szentírás világosan tanítja azt is, hogy nem csak Isten országa növekszik és terjed ezen a Földön Krisztus második eljövételéig, hanem a legyőzött Sátán uralma is (ld. Búza és a konkoly példázata, Mt 13:24-30), és tudjuk azt is, hogy nem fog mindenki átállni a Sátán seregéből Krisztus seregébe, vagyis nem fog mindenki megtérni és önként térdet hajtani a Nagy Király előtt. Ezért a maga teljességében majd csak az az utolsó ítélettel, az új ég és új föld megjelenésekor (a mindenek helyreállítatásakor, a teremtett világ “újjászületésekor”), azaz Krisztus második eljövetelekor fog végérvényesen, mindenki által látható módon is eljönni Isten országa a Földre⁶², akkor

⁵⁸ Jézus ezen rendkívüli jelentőségű kijelentésének a kifejtéséről szól a „Ti kinek mondotok engem?” c. fejezet (<http://istenalma.hu/sites/default/files/tikinekmondotokengem.pdf>).

⁵⁹ Ezek a foglyok egyesek szerint a kereszten legyőzött démoni fejedelmek és hatalmasságok (Kol 2:15) vagy még inkább azok lehetnek, akik a Jézus feltámadásakor szintén feltámadtak (Mt 27:52-53), tehát akiket a győztes Király kiszabadított a halál fogságából és magával vitt a mennybemenetelekor.

⁶⁰ Ennek néhány lehetséges gyakorlati megvalósulásáról olvashatunk Albert M. Wolters, *Vissza a kezdetekhez* c. a keresztyén világnézetet bemutató, szemléletformáló könyvében (Pécel: Ébredés Alapítvány, 2006), 85-108, amely nagyszerű kiegészítésként szolgálhat a jelen tanulmányhoz, és amely könyvet minden keresztyénnek el kell olvasnia!

⁶¹ Ld. a „Hol a helyem a világban?” c. fejezetet (<http://istenalma.hu/sites/default/files/elhivas%20teljes.pdf>) és Edgar Luz a hivatásunk megtalálásáról szóló előadását a Fiúság akadémia 2. évfolyamán!

⁶² Csak ezen a szemüvegen keresztül érthetjük meg a búza és a konkoly példázatát. Jézus ugyanis egyfelől azt mondja, hogy a szántóföld a világ (azaz ez a föld, ahol az emberek laknak), ahol igazak és gonoszok egymással együtt "növekednek" egészen a világ végéig, azaz az utolsó ítéletig, amikor az anygalok "összegyűjtik az ő országából a botránkozásokat mind és azokat is, akik gonoszságot cselekednek. És bevetik őket a tüzes kemencébe: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. Akkor az igazak fénylenek, mint a nap az ő Atyjuknak országában." (Mt 13:38-43). A föld/világ tehát Isten országává lesz, mikor Jézus visszajön, azaz Isten országa valóban el fog

fog egészen *betelni* az újjáteremtett ég és föld az Úr érzékszerveinkkel is megtapasztalható dicsőséges jelenlétével. Ugyanis csak akkor, az utolsó ítéletben fog teljesen megtisztulni a teremtett világ a bűn szennyétől, és akkor fog maradéktalanul érvényre jutni Isten uralma úgy a mennyben, mint a földön is (Mt 6:10; 13:40-43; Lk 21:31-36; Rm 8:21). De mi már most ennek a biztos jövőnek a fényében, ezzel összhangban és ezért a jövőért harcolva kell, hogy éljünk! Már most efelé a végkifejlet felé kell, hogy orientáljuk jelen földi életünket, különben céltévesztetté válik az életünk.

Nagyon fontos hangsúlyoznunk tehát azt is, hogy Isten országa (uralma) és dicsősége a legnyilvánvalóbban az *utolsó ítéletben* fog megjelenni számunkra, mely nagyon fontos eleme Isten álma kiteljesedésének. Jézus Krisztus ebben az özönvízhez és az egyiptomi tíz csapáshoz hasonló végső nagy ítélethirdetésben fogja megmutatni ennek az egész világnak, hogy Ő (az "Asszony Magva") a világ egyetlen teljhatalmú Ura, aki előtt mindenkinek, beleértve a Sátánt (a "Kígyó Magvát") is, térdet kell majd hajtania. Azoknak is, akik mindvégig szenvedélyesen kitartottak a Nagy Király elleni elvakult lázadásban. Ők a Sátánnal együtt fognak az örök kárhozatban gyötrődni (Mt 25:31-46; Rm 14:11; Fil 2:10; Jel 20:11-15).

Hátra van még tehát a végső ütközet (V-Day), melyben a Nagy Király egyszer s mindenkorra véget fog vetni az Ördög földi tombolásának, örökre száműzi majd a gonoszt ebből a világból, megtisztítja a teremtett világot a bűntől és annak rontásától és helyreállítja azt, hogy ismét eredeti dicsőségében tündököljék. Újra teljes béke, igazság, harmónia és öröm fogja betölteni a Földet úgy, ahogy a kezdet kezdetén volt. A kertből világváros lesz (új Jeruzsálem). A Nagy Király (az Atya és a Fiú) és győztes serege fognak uralkodni az egész újjáteremtett Földön örökkön-örökké.⁶³

Na de hol marad a szerelmi szál?

Nos, a Biblia Isten szövetséges népét (az egyházat) nem csupán Krisztus hadseregének nevezi, hanem Krisztus **Menyasszonyának** (Jegyesének illetve Feleségének) is!⁶⁴ Pál egy helyen azt írja:

2 Kor 11:2 Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz **eljegyeztelek titeket egy Férfiúnak**, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé.

A Megváltás drámájának utolsó felvonása egy kozmikus királyi menyegzővel zárul, ahol a Menyasszony és a Vőlegény szerelme végre kiteljesedik.⁶⁵ A Főhős elnyeri sugárzó Kedvesét, elcsattan a várva várt hitvesi csók és boldogan élnek, örökkön örökké. Erre a menyegzőre készülünk,

jönni a földre. Ekkor Isten elpusztítja majd a föld pusztítóit (Jel 11:18) a földről és az igazak fogják örökölni azt (Mt 5:5).

⁶³ Ld. Dán 7:18, 22, 26-27; Lk 12:32; Jel 3:21; 5:9-10; 22:5

⁶⁴ Sőt, Krisztus „testének” is (Ef 1:22-23), mely egy erőteljes visszautalás a házasság szereztesére („*elhagyja a férfi apját és anyját és ragaszkodik feleségéhez, és egy testté lesznek*”, 1 Móz 2:24)! Ld. még Ádám felkiáltását, mikor meglátja Évát: „*Ez már... testemből való test!*” (1 Móz 2:23). Pál pedig azt mondja, amikor a házasság szereztesési ígését idézve a férj és a felség egymáshoz való viszonyát boncolgatja, hogy „*nagy titok ez, én azonban a Krisztusról és az egyházáról beszélek.*” (Ef 5:32). Minderről bővebben ld. "[Egy sokkoló örömhír \(nem csak\) házásoknak](http://istenalma.hu/sites/default/files/sokkolo%20oromhir.pdf)”, avagy ki is az én hozzám illő segítőtársam? (<http://istenalma.hu/sites/default/files/sokkolo%20oromhir.pdf>).

⁶⁵ Az Énekek Éneke is bizonyos értelemben ezt a kiteljesedett szerelmet vetíti előre, ld. „[Szex a bölcsességirodalomban](http://istenalma.hu/sites/default/files/A%20menyasszony%20es%20a%20parazna%20no%20csabitasa%20-%20osszehasonlitas.pdf)” (<http://istenalma.hu/sites/default/files/A%20menyasszony%20es%20a%20parazna%20no%20csabitasa%20-%20osszehasonlitas.pdf>).

erre készít fel bennünket folyamatosan a mi Drága Vőlegényünk, míg el nem jön a nap, amikor végetér a készülődés és együtt kiálthatjuk majd:

Jel 19:7-9 Örülünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget Neki, mert eljött a **Bárány menyegzője**, és az **ő felesége** elkészítette magát... **Boldogok azok, akik a Bárány menyegzői vacsorájára hivatalosak!**

Tudtad, hogy erre a menyegzői örömlakomára "gyakorolunk" hétről hétre az Úrvacsorában?!⁶⁶

Ézs 62:5 és amint örül a vőlegény a menyasszonynak, úgy fog neked örülni Istened.

Zofóniás próféta még szívbe markolóbban írja le a Vőlegénynek ezt az örömét az ő Hitvесе iránt:

Zof 3:17 Az Úr, a te Istened közötted van; erős Ő, megtart; örül terajta örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.

Ilyennek látod Istent? Hiszed, hogy Jézusért Ő így örül neked és hogy ennyire vágyakozik utánad? És hogy ez a szerelmi kapcsolat egy nap végül kiteljesedik?

Egy kozmikus dráma szereplői vagyunk!

Ahogy Shakespeare írja: "Színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő." Milyen igaz! A bevezetőben említett Narnia krónikák, Gyűrűk ura vagy a Mátrix trilógia csupán gyenge utánpótlásai annak a szemünk láttára kibontakozó hihetetlenül izgalmas kozmikus drámának ("isteni színjátéknak"), melynek mi magunk is fontos szereplői vagyunk! Erre utal Pál az Ef 3:10-ben:

Ef 3:9-10 És hogy megvilágosítsam mindenkinek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely elrejtett vala örök idők óta fogva az Istenben, aki mindendet teremtett a Jézus Krisztus által; Azért, hogy *megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsessége.*

Mi, azaz Krisztus egyháza, vagyunk a dráma szereplői, a nézőközönség pedig a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok,⁶⁷ akik feszülten figyelik, hogy miként fog mégis megvalósulni Isten álma, annyi sok kudarc és bukás után, Krisztus egyháza, győztes hadserege által. Ez ama *titok*, mely a szemünk láttára bomlik ki a jelen üdvtörténeti korszakban, és amely az utolsó felvonásban jut majd el a végkifejlethez:

Jel 10:7 a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor **elvégeztetik** [beteljesedik] **az Istennek titka**, amint megmondotta az ő szolgálóinak a prófétáknak.

Hadd szemléltessem mindezt a következő **illusztrációval**: Tegyük fel, hogy valaki egy soha nem látott Shakespeare drámára bukkan. Óriási világszenzáció! Egyetlen probléma van csupán, az öt felvonásból⁶⁸ hiányzik a negyedik felvonás! A világ egyik híres rendezőjének az az ötlete támad, hogy

⁶⁶ Ld. az "[Úrvacsora, mint örömlakoma?](http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/Urvasora%20mint%20oromlakoma.pdf)" c. írást

(<http://istenalma.hu/sites/default/files/BBItanulmányok/Urvasora%20mint%20oromlakoma.pdf>).

⁶⁷ Az 1 Kor 4:9-ben Pál úgy fogalmaz, hogy „látványosság [θέατρον, *theatron*, színházává] lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek”.

⁶⁸ Az illusztráció kitalálója öt felvonásra osztotta az üdvtörténetet, mely a következő: 1. Teremtés; 2. Bűneset; 3. Megváltás (az ősi hadüzenet bejelentésétől Jézus 1. eljöveteleig); 4. Az Egyház korszaka (jelen korszak); 5. Megdicsőülés vagy Újjáteremtés (Jézus 2. eljövetele). Talán helyesebb lenne, ha a Megváltás felvonását osztanánk 2 további színre: 1. Jézus 1. eljövetele és 2. az Egyház missziója.

összetrombitálja a leghíresebb színészeket és azt a feladatot adja nekik, hogy a meglevő részek fényében játsszák el a hiányzó negyedik felvonást. Ezek a színészek vagyunk mi! Ismerjük Isten álmának eddigi kibontakozását (1-3. felvonások), ismerjük a dráma végkifejletét (5. felvonás). Nem maradt más hátra, minthogy "eljátsszuk" a hiányzó epizódot!⁶⁹ „*Legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok!*” - mondja Jézus. Azaz legyetek kreatívak, találékonyak! Találjátok meg a helyeteket a színpadon! Használjátok a képességeiteket, talentumaitokat, lelki ajándékaitokat és a fantáziátokat! És így tegyetek meg mindent Isten álma megvalósulásáért!

A kérdés tehát így hangzik: Mi a szerepünk a negyedik felvonásban? Milyen életet kell élnünk most, ennek a csodálatos jövőnek a fényében? Hogyan "improvizáljunk", mint Krisztus egyháza, hogy összhangba kerüljünk Isten szemünk láttára kibontakozó tervével, a Megváltás drámájának forgatókönyvével? Milyennek kell lennie Krisztus egyházának és milyen életet kell élnünk ahhoz, hogy ennek a tervnek a kibontakozásához hozzájáruljunk? Erről szólnak a következő fejezetek (az istenalma.hu-n található tanulmányok és írások).

⁶⁹ Ez az illusztráció N. T. Wright-tól származik.